

Plenaire 20

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

10 januari 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID	1
POLITIEKE FRACTIES	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUALITEITSDEBAT over de subsidiering van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande Actualiteitsmotie	1 17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvolging van kwetsbare gezinnen door Kind en Gezin en het eventueel nemen van beschermende maatregelen ten aanzien van kinderen	17
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de aanvechting van de meeneembaarheid van registratierechten voor het Europees Hof van Justitie	21
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het uitstippelen van een integriteitsbeleid en het invoeren van een mogelijke deontologische code voor kabinetsmedewerkers	23
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar een kabinetsmedewerker Ruimtelijke Ordening	24
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar een kabinetsmedewerker Ruimtelijke Ordening	24
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inwerkingtreding van de nieuwe renovatiepremie	28
MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict – 1042 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	30
Stemmingen over de amendementen	32
Hoofdelijke stemming	32
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem en de dames Marie-Rose Morel en Marijke Dillen tot besluit van het op 10 januari 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de subsidiëring van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande – 1053 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	32

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Caroline Gennez, de heer Bart Caron, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Jan Peumans tot besluit van het op 10 januari 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de subsidiëring van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande – 1054 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

33

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

33

BIJLAGEN

Aanwezigheden

37

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Hugo Philtjens, Herman Schueremans: buitenslands;

Monique Moens: familieverplichtingen.

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 20 december 2006 heeft de heer Herman Lauwers, die als opvolger tijdelijk zitting had in het Vlaams Parlement, met ingang van 1 januari 2007 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om de heer Herman Lauwers te vervangen, is de heer Jo Vermeulen.

De geloofsbrieven van de heer Jo Vermeulen werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 2004. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden van de heer Jo Vermeulen.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Jo Vermeulen.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik roep de heer Jo Vermeulen uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *De heer Jo Vermeulen legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Vermeulen, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Algemeen applaus*)

POLITIEKE FRACTIES

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 19 december 2006 deelt de heer Kris Van Dijck mee dat hij vanaf 1 januari 2007 als voorzitter van de N-VA-fractie wordt vervangen door de heer Jan Peumans. (*Applaus*)

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. VI. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2006-2007, nr. 60/11*)

ACTUALITEITSDEBAT over de subsidiering van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, collega's, leden van de regering, wij hebben vorige maand, op 19 december, een amendement op de begroting ingediend, waarin wij de schrapping voorstelden van 178.000 euro voor het Instituut voor Schone Technologie, KINT, dat het milieubeleid van de drie gewesten moet ondersteunen en coördineren. Wij verwezen naar het feit dat het om een instelling gaat waarmee men destijds, in de jaren negentig, trachtte te remediëren aan de acute geldhonger van de prins, maar dat die ingevolge de dotatie die Laurent sindsdien ontvangt, geen nut meer heeft, zodat de toelage aan de vzw kon worden geschrapt.

Daarnaast kan men zich de vraag stellen of er een afzonderlijke instelling nodig is om inzake de milieuproblematiek te sensibiliseren en te informeren, om als ondersteuning en platform voor de gewesten te fungeren voor allerlei activiteiten, om concrete onderzoeks-

projecten op het getouw te zetten waarvan de meerwaarde overigens vragen oproept, zo hebben we de jongste week menen te mogen verstaan.

Al die argumenten die we hebben aangehaald, hebben niet belet dat ons amendement vorige maand zonder veel discussie werd weggestemd. Alleen de heer Van Rompuy maakte er zich druk over en de heer Demesmaeker liet zich opmerken door zijn overtuiging te volgen en het amendement mee goed te keuren.

Die onverschilligheid is ondertussen verdwenen, toen de afgelopen weken bleek dat een groot deel van de publieke opinie in Vlaanderen ook vragen begon te stellen bij de gang van zaken. Minister Peeters kreeg de opdracht van de Vlaamse Regering – blijkbaar was er toen nog eenstemmigheid – om een onderzoek in te stellen naar de werking van de vzw.

Concreet moet de administratie nagaan of KINT effectief en efficiënt omspringt met de middelen die Vlaanderen jaarlijks toekent. De directeur van de vzw wees er in een reactie onmiddellijk op dat de beheersovereenkomst met zijn instelling sowieso het onderwerp uitmaakt van een permanente evaluatie.

En eigenlijk bevestigt minister Peeters dat in zijn antwoord op mijn vraag van 25 februari 2005. Daarin kondigde hij aan dat het KINT eerstdaags en voor de eerste maal aan het Vlaamse Gewest een evaluatierapport zou voorleggen over de goedgekeurde programmatie van 2004. Dat rapport zou op zijn beurt worden geëvalueerd door het ministerie. De resultaten daarvan zouden door de minister of door zijn vertegenwoordiger worden besproken tijdens een werkvergadering met de afgevaardigd bestuurder en de directeur van het KINT. Wij vragen ons af of die oefening destijds ook effectief is doorgegaan, of die ook vorig jaar heeft plaatsgevonden en welke daar eventueel de conclusies van waren.

Natuurlijk zijn er in het licht van het fraudedossier dat momenteel loopt, niet alleen vragen over een doelmatige aanwending van de middelen maar ook over eventuele onfrisse praktijken bij het KINT. Vandaar dat mijn fractie in een persmededeling op 4 januari pleitte voor een extern onderzoek, met name door het Rekenhof. Minister Peeters is daar zeer snel op ingegaan. Ik heb echter niet de indruk dat dit in overleg met de Vlaamse Regering is gebeurd. Minister-president Leterme verklaarde immers in De Zevende Dag dat de subsidies op een uiterst transparante manier worden verstrekt, wat niet echt aangeeft dat hij zo'n onderzoek nodig vindt.

Onze fractie zal ook een beroep doen op de diensten van het Rekenhof, onder meer omdat minister Peeters in antwoord op een andere vraag van 14 januari 2005 uitdrukkelijk stelde dat is aangegeven dat de subsidie voor het KINT niet kan worden aangewend voor – en ik ci-

teer – “tegemoetkomingen in de persoonlijke uitgaven verbonden aan de representatieopdrachten van prins Laurent”. Nochtans verklaarde minister-president Leterme onlangs in TerZake dat er wel degelijk sprake is van persoonlijke onkostennota's van de prins, met name restaurantkosten en verplaatsingsvergoedingen ten belope van 17.000 euro. De vraag is nu: kan dat of kan dat niet? Van die 17.000 euro zou zowat 10.000 euro naar benzineverbruik zijn gegaan. Als ik het verbruik bereken van de wagen waarmee de prins gisteren naar Hasselt is gegaan, gemiddeld 5,3 liter per 100 kilometer aan een gemiddelde kostprijs van 1,4 euro per liter, betekent dit dat de prins voor het KINT zomaar eventjes 135.000 kilometer heeft afgeboid. Dat is niet slecht voor de voorzitter van een vzw die zich inzet voor het duurzaam beleid. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Het spektakel dat we te zien hebben gekregen na de aankondiging dat het Rekenhof zou worden ingeschakeld, heeft ongetwijfeld te maken met de komende federale verkiezingen. Er was discussie over wat het minst doorzichtig was: het onderhoudsgeld via het KINT of de dotatie aan de leden van het koningshuis. Er was discussie over de vraag of het KINT is verwekt door toenmalig premier Dehaene en Fons Verplaetse, zoals de VLD beweert, of door toenmalig sp.a-minister De Batselier, zoals de minister-president beweert. Er is ook een discussie tussen minister-president Leterme en minister Van Mechelen, die vandaag zou moeten worden beslecht. Minister-president Leterme beweert dat zijn voorganger Bart Somers het contract tussen de vzw en de Vlaamse overheid stilzwijgend met 10 jaar zou hebben verlengd en geblokkeerd tot 2014. Hij baseert zich daarvoor op de oorspronkelijke oprichtingsovereenkomst van 1994. Volgens minister Van Mechelen, die zich beroept op de beheersovereenkomst van eind 2003, is dat contract jaarlijks opzegbaar. Ook minister Peeters had dat al bevestigd, tenminste wanneer hij correct werd geciteerd door Luc Van der Kelen: “Als blijkt dat de stichting niet naar behoren functioneert, kunnen de subsidies meteen worden geschrapt.”

Tot slot was er nog het verwijt van de VLD aan het adres van de minister-president dat hij de vzw een advies heeft gevraagd over de inhoud van zijn beleidsnota Duurzame Ontwikkeling. Daarop repliceerde de minister-president dat dit aansluit bij de bestaande dotatie.

Het doet allemaal wat denken aan het liedje van Nonkel Bob: ‘Vrolijke, vrolijke vrienden’.

Heel die polemiek heeft twee dingen duidelijk gemaakt. Blijkbaar vreest men dat er iets fout is gegaan met het financieel beheer van het KINT. De meerderheidspartijen proberen elkaar nu de hete aardappel door

te schuiven. De VLD draagt paars van hiernaast veel meer in zijn hart dan de tripartite in de Vlaamse Regering. In Vlaanderen gaat het in feite om een gedwongen huwelijk. Bovendien heeft mijn fractievoorzitter het afgelopen jaar ook een aantal vragen gesteld aan minister-president Leterme. De minister-president heeft de jongste weken het bewijs geleverd dat men niet tegelijk op een serene wijze een Vlaamse Regering kan leiden én kandidaat-premier zijn bij de federale verkiezingen.

Wij blijven er alleszins bij dat de Vlaamse overheid niet hoeft op te draaien voor instellingen waarvan de enige doelstelling erin bestaat dat ze leden van de koninklijke familie die liever geen echte job zoeken, een inkomen en/of een schijn van nuttigheid moeten verschaffen. Wij dringen niet alleen aan op een grondig onderzoek van de besteding van die middelen. Wij dringen er ook op aan om op te houden met dure en nutteloze instellingen in stand te houden.

Stop die jaarlijkse toelage aan het KINT, maar ook aan het Agentschap voor de Buitenlandse Handel. We kunnen dat evengoed zelf doen. Daar hoeft niets nieuws voor in de plaats te komen. De grote meerderheid van de bevolking in Vlaanderen heeft dat nu wel begrepen. Ik denk zelfs dat dit voor u allemaal het geval is. Wees dus consequent en trek u terug uit die overbodige koninklijke instellingen. Vlaanderen heeft die niet nodig. Net zo min als Vlaanderen – wat ons betreft – een monarchie nodig heeft. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, waarde collega's, we debatteren hier vandaag over de subsidiëring van het Koninklijk Instituut voor het Duurzame Beheer van de Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie, afgekort KINT. Ik begrijp dat hierover in de huidige omstandigheden een debat wordt gevraagd. De kranten staan er nu eenmaal vol van. Het is bijna het enige aandachtspunt in de media.

Toch betreur ik dat we het eerste debat van het nieuwe jaar aan dit thema moeten wijden. Alsof er geen andere thema's zijn met een veel grotere maatschappelijke relevantie.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik zou aan de fractievoorzitter van CD&V willen zeggen dat dit wel het eerste thema was dat minister-president Leterme heeft aangesneden op De zevende dag. Het is niet het parlement dat dit onderwerp heeft gekozen, maar wel de minister-president, die dit zo belangrijk vond. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Ludwig Caluwé: Ik herhaal dat we dit debat voeren omdat de kranten er vol van staan. Het gaat om

de financiële perikelen van de prins. Op hetzelfde moment heeft de heer Dehaene een enquête gehouden, waarvan de resultaten de voorbije dagen werden bekendgemaakt. Daaruit blijkt dat het aantal mensen in ons land dat een beroep doet op schuldbemiddeling met 69 percent is gestegen. Daarover houden we geen debat. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Bovendien komt dit debat te vroeg. *(Opmerkingen van de heer Filip Dewinter)*

Ik herhaal dat de omstandigheden er ons toe dwingen om dit debat te houden. Ik ontken dat niet. We moeten echter ook durven zeggen dat dit debat te vroeg komt. Vorige maandag heeft het parlement zelf een vraag gesteld aan het Rekenhof. We hebben toen ook de vraag van minister Peeters en van de Vlaamse Regering ondersteund om een onderzoek te doen naar de verschillende activiteiten van het KINT.

De Vlaamse Regering heeft ook zelf een evaluatie gevraagd van haar eigen administratie Leefmilieu. Die twee rapporten zullen er, zo neem ik aan, zijn op het einde van deze maand. We kunnen toch moeilijk over het al dan niet voortzetten van de financiering van het KINT een echt debat ten gronde voeren zonder dat we beschikken over de inhoud van die rapporten. Dat zou getuigen van een grote onzorgvuldigheid.

Maar goed, ik begrijp het: er loopt een proces waaruit blijkt dat de Marine ook activiteiten van binnenhuis inrichting ontwikkelt. Meer bepaald dan nog ten huize van de prins, die als voorzitter fungeert van een instelling die door het Vlaamse Gewest mee wordt gefinancierd en waar hij van 1994 tot 2001 zelfs een inkomen uit haalde. Die financiering werd door niemand minder dan de federale eerste minister als 'schimmig' omschreven. Een federaal parlementslid uit zijn fractie vond het zelfs nodig om omwille van die financiering een onderzoekscommissie op te richten.

Ik wil de polemiek daarover niet nog vergroten. Ik wil er wel even op wijzen dat tegenover de dotatie, die er in 2001 is gekomen en waarover de huidige kamerfractieleider van de VLD, de heer Borginon, toen nog in een andere functie, zei dat zij een 'Win for Life' was, geen enkele verplichting staat. Ik weet niet of de prins daar in die periode nuttig werk verrichtte. Ik ben niet in staat om dat te beoordelen. Dat kan misschien ten dele uit die rapporten blijken. Was het het geld waard? Was het geld nuttig besteed? Ik weet dat niet. Ik weet wel dat de vorige Vlaamse Regering bij monde van de heer Dewael en mevrouw Dua op 6 april 2000 heeft beslist om de financiering van het KINT nog te vergroten, met als argumentatie: "overwegende dat (...) ontegensprekelijk de kwaliteit van de werkzaamheden van het Instituut bewezen is; evenals zijn inbreng in de promotie van het milieubeleid van de Gewesten".

Blijkbaar vond men dat op dat ogenblik toch niet zo schimmig.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, ik hoor mijnheer Caluwé dat graag zeggen. Maar heeft hij op basis van het evaluatierapport dat zijn minister Peeters jaarlijks krijgt van de vzw KINT harde bewijzen dat die vzw geen goed werk doet? Dan moet hij het hier zeggen en dan is er, denk ik, geen enkel probleem om die overeenkomst op te zeggen.

Het was de vorige, paars-groene regering die een einde heeft gemaakt aan heel het schimmige gedoe rond de vzw KINT. Er is toen een duidelijke beheersovereenkomst afgesloten met een vzw, zoals met heel veel vzw's die door de Vlaamse Regering worden gesubsidieerd. In de beheersovereenkomst staat dat jaarlijks een evaluatierapport wordt overgemaakt aan de minister van Leefmilieu. Dat is ondertussen sinds drie jaar een partijgenoot van u, mijnheer Caluwé. Ik kan mij dus voorstellen dat u met uw partijgenoot hebt gepraat, dat u die evaluatierapporten hebt bekeken, en dat de CD&V-fractie, beter dan wij, een mening kan formuleren, bijvoorbeeld dat die vzw niet voldoet aan de beheersovereenkomst en dat we die subsidies beter zouden schrappen.

Over iets anders gaat het niet. Prins Laurent krijgt op dit moment geen dotatie meer van de vzw KINT dankzij de paars-groene regering, die een en ander heeft rechtgetrokken van wat superloodgieter Jean-Luc Dehaene indertijd had ineengeknutseld. Wees dus eerlijk en zeg ons of u vindt dat, op basis van de gegevens die u hebt, de evaluatierapporten die uw minister van Leefmilieu heeft, de beheersovereenkomst met vzw KINT moet worden opgezegd.

De heer Ludwig Caluwé: Ik kom zo dadelijk terug op die beheersovereenkomst, die ik een goede zaak vind. Maar wat is er gebeurd in 2003?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw Vogels, misschien kan de gewezen minister van Leefmilieu, mevrouw Dua, ons dat zelf komen vertellen. Dat is niet eens moeilijk, want ze zit boven in het restaurant van het Vlaams Parlement.

Mevrouw Mieke Vogels: Wat moet mevrouw Dua hier komen vertellen?

De heer Filip Dewinter: Zij was minister op het moment van de feiten. Ze kan misschien wat bijkomende uitleg komen geven.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Dua heeft samen met de vorige paars-groene regering de beheersovereen-

komst met de vzw KINT herzien. In de aangepaste beheersovereenkomst staat dat de vzw KINT jaarlijks een evaluatierapport moet indienen bij de minister van Leefmilieu en dat jaarlijks kan worden nagegaan of de vzw beantwoordt aan de beheersovereenkomst. Bij mijn weten is op dit moment de minister van Leefmilieu niet mevrouw Dua, maar wel de heer Peeters. U moet dat dus aan hem vragen. Ik hoop dat dit duidelijk is.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Vogels, op het ogenblik dat KINT nog zorgde voor een inkomen voor de prins heeft mevrouw Dua als minister verklaard, neergeschreven en ondertekend dat het instituut nuttig werk verrichtte, dat ontegensprekelijk de kwaliteit van de werkzaamheden van het instituut waren bewezen, evenals de inbreng in de promotie van het milieubeleid van de gewesten. Dat was in 2000.

Pas in 2003 is de beheersovereenkomst er gekomen. Die is goed, nuttig en zorgt ervoor dat het KINT op een betere manier kan worden gecontroleerd en geëvalueerd. Ik onderschrijf dat. Het kan mee een basis zijn voor het definitieve rapport dat we moeten krijgen van enerzijds de administratie en anderzijds het Rekenhof. We zullen dan kunnen antwoorden op de fundamentele vragen die zich stellen, meer bepaald of het KINT een nuttige bijdrage levert en ervoor zorgt dat het milieubewustzijn bij de burger toeneemt of dat het eigenlijk om slecht besteed geld gaat. Ik zal daar nu geen oordeel over vellen omdat ik het rapport wil afwachten. Ik stel voor om dat rapport binnen de maand in de commissie voor Leefmilieu te bespreken, samen met de minister. We moeten daar samen de evaluatie van maken. Op dat ogenblik zal zich de vraag stellen of we van deze overeenkomst afstand kunnen doen.

Er is enerzijds de basisovereenkomst die is afgesloten in 1994 door de drie gewesten samen. Daar is een aanvulling op gekomen in 2000 om ervoor te zorgen dat de financiering verhoogde. In 2003 is de beheersovereenkomst er dan gekomen voor vijf jaar, waarin de goede bepalingen zijn opgenomen die een betere controle op de aanwending van de middelen mogelijk maken. Als de beheersovereenkomst wegvalt, dan zeg ik als simpele jurist dat we terugvallen op de basisovereenkomst. Die basisovereenkomst kon men in april 2004 opzeggen, maar dat is niet gebeurd, zodat die doorloopt tot 2014.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: De beheersovereenkomst blijft automatisch bestaan. Die kan niet wegvallen. Ofwel wordt ze opgezegd en wordt er een andere gemaakt, ofwel blijft de huidige bestaan. *(Opmerkingen)*

Neen, de heer Caluwé zegt dat we dan terugvallen op de oorspronkelijke contracten. *(Opmerkingen)*

Neen, dan blijft de beheersovereenkomst bestaan.

De heer Ludwig Caluwé: Laten we daarover niet discussiëren. In de basisovereenkomst staat dat in beide gevallen de dotatie kan worden geëvalueerd. We zijn dus niet gebonden aan het bedrag. Dat kan elk jaar opnieuw worden geëvalueerd. De vraag rijst dan hoe men dat moet interpreteren: kan men van de ene dag op de andere – of het ene jaar op het andere – overstappen van een volledige financiering naar helemaal niets? Ik veronderstel dat in het rapport enig licht op dit vraagstuk zal worden geworpen, zodat we daarover een uitspraak kunnen doen.

De heer Filip Dewinter: Ik heb de grootste bedenkingen bij wat u zegt. U vraagt zich af in welke mate we de financiering kunnen beperken, en of we die tot nul kunnen herleiden. Waarom houden we in hemelsnaam begrotingsdebatten en stemmingen over begrotingen? Nauwelijks enkele weken geleden, voor het reces, hebben we voorgesteld om die subsidie af te schaffen. Hoewel er een beheersovereenkomst is, blijft de mogelijkheid bestaan om de subsidie te verminderen. Dat staat zo in de beheersovereenkomst. Het is dus mogelijk om de subsidie te verminderen, tot nul frank. De minister van Begroting zal het met mij op dat punt ongetwijfeld eens zijn. Een verhoging kan blijkbaar niet, maar een vermindering wel. Dat is perfect mogelijk, zowel juridisch als politiek. Als dat niet meer kan, dan moeten we geen begrotingen meer analyseren en goedkeuren.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: De spreker zegt dat hij maar een simpele jurist is; ik ben maar een simpele pragmaticus. Ik ga akkoord met zijn laatste argument. De voorgeschiedenis is er. Ondertussen is bevestigd dat de mogelijkheid van de jaarlijkse opzegbaarheid bestaat. Als mijn informatie juist is, dan oefent de minister-president bijna permanent een controle ter plekke uit, via eigen mensen die in de raad van bestuur zetelen.

Ik deel uw mening als u voorstelt om de zaak rustig te bekijken en dan de beslissingen te nemen die zich opdringen. Is het bijgevolg nog echt nodig dat we bijna als wilden mekaar verwijten maken? We zijn het toch over de grond van de zaak eens? Is het niet beter om de documenten rustig te bekijken? De afgelopen jaren heeft geen enkele beleidsverantwoordelijke een opmerking gemaakt. Op voorstel van de verantwoordelijken heeft de regering zich akkoord verklaard met de hoogte van de subsidies. Ik stel dus voor dat we alle documenten verzamelen en rustig de zaak bekijken, met kennis van zaken en in eer en geweten. Ik begrijp dus echt niet dat men hier probeert naar mekaar ut te halen. In goed Nederlands: 'ça me dépasse'.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Wel, 'ça me dépasse aussi' dat uw partijgenoot, mevrouw Turtelboom, een parlementaire onderzoekscommissie heeft gevraagd om dat allemaal uit te spitten.

De heer Francis Vermeiren: We staan al zo dikwijls tegenover mekaar, mijnheer Van Rompuy. Ik probeer u zo goed mogelijk aan het handje te houden en u wegwijs te maken. (*Gelach*)

Laten we geen verwarring creëren door ons hier met het werk van de federale Kamer te bemoeien. Ik heb u hier jarenlang horen pleiten voor een degelijk werkend Vlaams Parlement. Laten we dat niet met het federale werk verwarren. We weten heel goed waar het allemaal over gaat. We weten evenwel niet of in die vzw bepaalde zaken zijn gebeurd die niet correct zijn. Dat weten we niet. En ik heb geen enkele minster, van welke partij ook, ooit horen beweren dat dit zo is. Ik heb nooit een opmerking daarover van het Rekenhof onder ogen gekregen.

Indien dat zo zou zijn, dan zullen we dat vaststellen. Stop echter met de zwartepiet aan elkaar door te spelen, want we zit allemaal in dezelfde boot en we hebben allemaal hetzelfde beslist, en heel waarschijnlijk terecht. (*Applaus bij VLD-Vivant*)

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Vermeiren, ik ben geen man die de polemiek opzoekt, maar ik kan niet anders dan vaststellen hoe deze kwestie begonnen is en hoe het komt dat we dit debat hier voeren, namelijk omdat de federale eerste minister heeft gezegd dat die financiering schimmig was. Ik weet niet waarop hij zich daarvoor baseert, want de vorige minister-president heeft gezegd dat de kwaliteiten van de werkzaamheden van het instituut ontegensprekelijk bewezen zijn, evenals zijn inbreng in de promotie van het milieubeleid van de gewesten. Hij heeft dat gezegd in 2000. Daar zit dus het probleem, waardoor we dit debat op dit moment in de plenaire vergadering voeren.

Het debat moet ook worden voortgezet in de commissie, op basis van die twee rapporten. Op basis daarvan zullen we dan finaal besluiten of het zinvol is om de financiering al dan niet voort te zetten. Dit wordt dus vervolgd. Ik dank u. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, leden van de regering, hopelijk zetten we met dit debat in ieder geval een punt achter enkele dagen van verwarring. Wie omver gewaaid zou zijn door de mediastorm van de voorbije dagen, wil ik eraan herinneren dat de inzet van dit debat bestaat uit de subsidie van het Vlaamse Gewest aan de vzw KINT. Ik

wil het debat hierover op een rationele en factuele manier voeren. Ik zet enkele feiten op een rijtje.

In 1994 werd de vzw KINT onder de regering-Dehaene en de regering-Van den Brande opgericht voor een termijn van tien jaar. De overeenkomst voorzag in een financiële inbreng door de drie gewesten. Voor Vlaanderen bedroeg die 6 miljoen Belgische frank, geld dat eventueel kon dienen om Zijne Koninklijke Hoogheid prins Laurent te vergoeden voor zijn persoonlijke uitgaven, verbonden aan zijn representatieopdrachten, maar ook voor de sociale zetel van de vzw, met name Villa Clémentine.

In 2001 besliste de federale regering om prins Laurent toe te voegen aan de Civiele Lijst. Hij kreeg daardoor een eigen, transparante dotatie. Naar aanleiding van dat feit besliste de toenmalige Vlaamse Regering, onder leiding van minister-president Dewael, op 14 december 2001 om de subsidie van het Vlaamse Gewest aan de vzw te behouden. Daaraan werd wel heel duidelijk een voorwaarde gekoppeld, namelijk dat de subsidie enkel nog kon worden aangewend voor concrete, inhoudelijke projecten. Bovendien moest de werking van de vzw worden uitgeschreven in een beheersovereenkomst, die dan de invulling zou geven aan het Vlaamse deel van de overeenkomst van 1994.

De beheersovereenkomst werd goedgekeurd in 2003 en trad in werking op 1 januari 2004. Ze geldt voor een termijn van 5 jaar en is jaarlijks opzegbaar. De subsidie kan ieder jaar worden geëvalueerd met het oog op een eventuele aanpassing – lees: ‘vermindering’.

Vorige maandag hebben we dan in het Bureau van dit parlement beslist om het Rekenhof te vragen een onderzoek te starten naar alle aspecten van de werking van het KINT. Ook wij willen transparantie en geen politieke spelletjes. Naast dit onderzoek rest er onze fractie nog een vraag, meer bepaald aan de minister van Leefmilieu. Hoe zit het met die jaarlijkse evaluatie die vanaf het begin van deze legislatuur is voorzien in artikel 12, paragraaf 1 van de beheersovereenkomst? Daarop hadden we graag een antwoord gekregen.

Tot zover de pure feiten over de vzw KINT. Wij zijn van mening dat, als er vanaf het eerste moment helder en correct over het dossier zou zijn gecommuniceerd, we dan vandaag wellicht over iets anders hadden kunnen debatteren. Het is jammer dat we door persoonlijke uithalen in dit dossier het nieuwe politieke jaar in Vlaanderen bekvechtend zijn gestart. Dit is volgens ons niet voor herhaling vatbaar.

Maar een nieuw jaar heeft als voordeel dat het toegevoegd is om goede voornemens te maken, en laten we dat vandaag doen. Wij zijn alvast bereid om de uitschuiver van de minister-president met de mantel der liefde te

bedekken. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang en CD&V. Applaus bij VLD-Vivant en sp.a-spirit)*

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik heb me afgevraagd of we via een sterk staaltje van politiek opbod een Belgenmop beleefden. Of werd er misschien, weliswaar goed verdoeken, een discussie gevoerd die ten gronde best wel interessant is? Ik wil vandaag dit debat aangrijpen om het tweede te doen.

Onze fractie heeft de indruk dat in dit debat een aantal elementen duidelijk moeten worden onderscheiden.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw Gennez, als ik u even mag onderbreken, de minister-president was even afwezig en heeft misschien de uitspraken van de fractieleidster van de VLD niet kunnen horen en misschien niet ten volle naar waarde kunnen schatten. Haar slotzin was dat “de VLD in ieder geval bereid was om de uitschuiver van de minister-president met de mantel der liefde te bedekken”. Mijnheer de minister-president, hebt u een uitschuiver gemaakt?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Nee, mijnheer Dewinter, maar ik accepteer de mantel der liefde.

Mevrouw Caroline Gennez: En vrede op aarde aan alle mensen van goede wil.

Maar ik denk dat we vandaag in dit debat toch wel de kans hebben om een aantal elementen duidelijk te onderscheiden. In de eerste plaats is er een rechtszaak in Hasselt, waar er volledig terecht zal worden onderzocht of een aantal mensen bij de marine en een aantal aannemers al dan niet fraude hebben gepleegd. We hebben alle vertrouwen in onze justitie dat dit op een gepaste manier zal gebeuren.

In de tweede plaats, en daar gaat misschien het debat ten gronde over, zijn er de laatste dagen discussies ontstaan over onze staatsvorm, de rol van het staatshoofd en de financiering. Elke staatsvorm heeft zijn prijs, dus ook onze parlementaire monarchie.

Voor sp.a-spirit is de meest relevante vraag die over de invulling van de koninklijke macht en de financiering van bepaalde leden van de koninklijke familie. De vraag is of, en zo ja wie van, de koninklijke familie recht heeft op een overheidsdotatie. Laat ons daarbij niet de fout maken, mijnheer Caluwé, om feiten uit het verleden te transponeren naar vandaag. Ik denk dat dat de voorbije weken al te veel gebeurd is. We zijn verheugd dat de

geesten snel evolueren en dat er in dit dossier niet meer gedacht wordt als 20 of zelfs 10 jaar geleden. We willen het vandaag, in tegenstelling tot onze collega's, niet hebben over het verleden, maar we willen de discussie wel met een open en toekomstgerichte blik voeren.

De heer Ludwig Caluwé: U zult waarschijnlijk 2001 het verleden vinden, maar die dotatie is wel door paars goedgekeurd. Als uw partij die niet mee had goedgekeurd, zou u nu ook ons voorstel steunen: alleen de koning, de kroonprins en de koningsweduwe krijgen een dotatie.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer Caluwé, in deze discussie komt net de visie van de verschillende partijen tot uiting. Ik heb in de vorige tussenkomsten te veel gehakketak gehoord, wat niet productief is voor een duidelijke en open discussie over de rol van onze monarchie en de financiering ervan.

Ik wil in het debat drie elementen duidelijk onderscheiden: de rechtszaak die onze bevoegdheid niet is, de rol van de monarchie en de financiering ervan, en de financiering en de werking van vzw KINT. Ik denk dat dit een heel heldere insteek is voor een discussie die we na het afsluiten van de rechtszaak in Hasselt zullen moeten voeren. Ik neem aan dat we daar heel erg gelijkgestemd in zijn.

Bij de meeste partijen evolueren de geesten in dit dossier en ik ben daar blij om. We denken gelukkig niet meer zoals tien jaar geleden.

De vraag naar de rol en financiering van onze monarchie moet op het federale niveau worden beslecht. Op dat vlak ben ik het met u eens, mijnheer Caluwé. We hopen dat daar over enkele maanden de nodige artikelen van de Grondwet in herziening worden gesteld.

Nochtans is het aantal grondwetsartikelen dat daarover handelt niet echt groot. Het is grotendeels gewoonterecht. De macht van de koning is de voorbije jaren, misschien naar aanleiding van crisissen en schoksgewijs, maar wel degelijk ingekrompen. De dotaties worden jaarlijks goedgekeurd in het kader van de begroting. Ik roep onze federale collega's op om zich daarover te beraden.

Collega's, een debat over onze staatsvorm is best interessant. Zolang ons land een monarchie is, heeft die haar prijs. Net zoals eender welke andere staatsvorm ook zijn prijs zou hebben. Dat de overheid mee instaat voor het beheer van het patrimonium vinden wij vanzelfsprekend. Het is in het belang van ons gemeenschappelijk erfgoed om net als de kerken ook de paleizen en andere eigendommen van de koninklijke schenking, optimaal te conserveren. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Morel, ik weet niet wat voor een cultuurbaarbaar u bent, maar het koninklijk paleis te Laken vind ik wel een onderdeel van ons gemeenschappelijk erfgoed.

Daarnaast is de koning of – in de toekomst – koningin het staatshoofd en mag hij of zij voor die taak op een gepaste manier worden vergoed. De eerste troonopvolger is voor de duur die aan zijn troonsbestijging voorafgaat eigenlijk op permanente stage en dus ook in overheidsdienst. De dotaties aan de andere kandidaat-troonopvolgers moeten op hun opportuniteit worden beoordeeld. Maar ik neem aan dat ook de koninklijke familie wel beseft dat de moderniteit ondertussen haar intrede heeft gedaan en dat er niets mis is met werken voor je geld.

In de derde plaats – en slechts daarvoor zijn we in dit parlement bevoegd – hebben de drie gewesten in 1994 op vraag van de federale premier beslist om met de vzw KINT een basisovereenkomst af te sluiten, en dit voor een hernieuwbare periode van 10 jaar. Met ingang van 1 januari 2004 is die aangevuld met een beheersovereenkomst die de financiering van het KINT transparanter en mogelijk restrictiever maakt.

In die beheersovereenkomst is duidelijk opgenomen dat de Vlaamse subsidie aan het KINT naar projecten gaat. Die projecten moeten aan sluitende criteria voldoen. De vzw KINT heeft dus niets te maken met eventuele dotaties aan de prins. Het is de verdienste van de vorige ministers van Leefmilieu om met die aanvullende beheersovereenkomst de subsidies te objectiveren.

Op die manier heeft onze huidige minister Peeters een instrument in handen waarmee hij de jaarlijkse subsidie kan evalueren. Wij gaan ervan uit dat hij dat de vorige jaren op een ernstige manier heeft gedaan en vertrouwen erop dat hij dat ook in de toekomst zal doen. Bijkomende evaluatie zal daarover de nodige klaarheid scheppen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw Gennez, u zegt dat het KINT niet voor een inkomen voor de prins moet zorgen. Noemt u een onkostenvergoeding van 17.000 euro per jaar – zowat een half miljoen oude Belgische frank – geen bijkomend inkomen? Ik denk dat er heel wat mensen tevreden zouden zijn met zo'n inkomen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Caroline Gennez: Ik neem aan dat de prins ook een aantal prestaties levert, zoals in de beheersovereenkomst gestipuleerd staat. Ik vind dat de doelstellingen van het KINT – maar uw fractie heeft daar natuurlijk geen aandacht voor – inzake schone technologie en het beheer van natuurlijke rijkdommen best nobel zijn. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

We hebben alle vertrouwen in minister Peeters, die de beheersovereenkomst jaarlijks evalueert. We willen volledige transparantie, vandaar dat onze fractie mee

de vraag naar het Rekenhof heeft ondersteund, om verder klaarheid te scheppen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Als ik u goed begrijp, mevrouw Gennez, vindt u dat het KINT een instelling is die onvervangbaar is en waarvan de taken niet door bestaande Vlaamse instellingen kunnen worden overgenomen.

Mevrouw Caroline Gennez: Dat heb ik niet gezegd, mijnheer Van Nieuwenhuysen. Ik heb gezegd dat de doelstellingen zoals gedefinieerd in de initiële overeenkomst en aangevuld en geobjectiveerd in de beheersovereenkomst nobel zijn. Dat is geen oordeel over de finale opportuniteit van die instelling. Ik ben geen fetisjist van deze of gene instelling. Ik wil gewoon dat er aandacht is voor de doelstellingen die daar gedefinieerd zijn.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: U zegt dat wie tegen het KINT is, gekant is tegen de nobele doelstellingen. Het is het een of het ander.

Mevrouw Caroline Gennez: Er kunnen toch best nobele doelstellingen zijn die ten grondslag liggen aan een overeenkomst met een organisatie. Jaarlijks worden die geëvalueerd, op basis van objectieve criteria. Ik weet niet wat u daarvan vindt, maar in een normale wereld, in een normale samenleving en in een normale politieke context wordt op die manier gewerkt.

Ik heb al twee keer gezegd dat ik ervan uitga en er het volste vertrouwen in heb dat minister Peeters de objectieve evaluaties zal voortzetten. Onze fractie zal die met aandacht verder opvolgen en op basis daarvan de verdere werking en financiering van het KINT mee bepalen en beoordelen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw Gennez, hebt u het jaarverslag van het KINT gelezen?

Mevrouw Caroline Gennez: Zoals u waarschijnlijk.

De heer Jan Peumans: Ik heb het wel gelezen.

Er wordt bijvoorbeeld een studieopdracht gegeven inzake bodemerosie in centraal België. Vindt u het relevant dat het KINT dat onderzoekt? Er zijn al honderden studies over gemaakt en we kennen allemaal de oplossingen, en die worden nu onderzocht.

Als u het jaarverslag hebt gelezen, weet u dat Zijne Koninklijke Hoogheid een bezoek bracht aan de opening van de aardbeienbeurs in Wépion. Vindt u dat een opdracht van het KINT?

Mevrouw Caroline Gennez: Dat zal nu niet de grote meerkost zijn. Van mij mag Zijne Koninklijke Hoogheid

overall opdraven en allerlei evenementen bezoeken, maar ik vind dat niet bijzonder relevant. Daar ga ik mijn slaap absoluut niet voor laten.

Als fractie houden we het hoofd koel, want ik denk dat dat belangrijk is in dit dossier. Ook in dit dossier gebruiken we het verleden om te leren hoe we de toekomst best vorm geven. Dat kan de legitimiteit van onze instellingen alleen maar ten goede komen. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Lieve collega's, mevrouw de voorzitter, mevrouw en heren ministers, vanmorgen werd ik wakker met twee hoofdpunten in het ochtendnieuws. Hoofdpunt één: een prins die een geïndexeerde, niet-belaste dotatie geniet van 312.000 euro per jaar, daar niet mee rondkomt en daarom zijn villa maar laat opknappen met geld van de marine. Hoofdpunt twee: het aantal mensen dat een beroep moet doen op OCMW-steun is de voorbije vijf jaar met 35 percent gestegen. Ook steeds meer werkende mensen raken in de schulden. Zij hebben geen 312.000 euro, maar 12.000 euro te besteden.

Het eerste nieuwsitem op de radio was goed voor 88 artikels in de kranten. We weten zelfs dat onze prins een hamburger verorberde tijdens het lange wachten. Het tweede item was goed voor welgeteld twee berichten, collega's. Dat is erg voor de heer Dehaene. Arm Vlaanderen.

In een van de rijkste regio's ter wereld gaapt de kloof tussen arm en rijk steeds breder, maar iedereen is bezig met de vraag of een prins kan overleven zonder dotatie. Mijn antwoord is duidelijk: ja. Nergens in Europa krijgen alle telgen van een koninklijke familie een belastingvrije dotatie, enkel de koning en zijn troonopvolgers krijgen dat. Waarom zouden de koningskinderen niet kunnen werken? Ze beschikken over voldoende loge- of andere netwerken om aan een job te geraken. Mocht dat niet lukken, dan wil ik prins Laurent wel het adres van de Werkwinkel in Tervuren bezorgen. Het zou de prins trouwens wat minder wereldvreemd maken.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Vogels, nu u toch partijpolitieke statements geeft, want u probeert er een partijpolitiek spelletje van te maken: wie heeft die dotatie aan prins Laurent goedgekeurd? Wie zat toen in de regering, naast de VLD en sp.a? De groenen hebben toen een dotatie van meer dan 300.000 euro – geïndexeerd – goedgekeurd, zonder enige voorwaarde. In de notulen van de begrotingsbesprekingen van de Kamer staat dat er een dotatie aan prins Laurent wordt gegeven zonder verantwoording, ook voor de toekomst, en zonder inzicht van het Rekenhof. Dat heeft

Agalev, nu Groen!, in 2001 goedgekeurd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. U komt hier nu vliegen afvangen en de les lezen. U bent van een partij die een dotatie zonder verantwoording aan prins Laurent heeft gegeven op een moment dat er andere noden in de samenleving waren.

U praat over de toename van de armoede. Wie heeft er bestuurd tussen 2001 en 2004? U moet hier geen oppositie voeren alsof het leven begonnen is op 1 januari. U draagt zelf de verantwoordelijkheid voor een aantal zaken.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben verkozen als politica om hier mijn mening te zeggen. Wij hebben inderdaad een dotatie goedgekeurd in het federale parlement omdat we in het Vlaams Parlement onder de verantwoordelijkheid van toenmalig minister Dua de schimmige situatie van de vzw KINT, die door uw supercollega de heer Jean-Luc Dehaene opgezet was, wilden rechtekken. Ik wil graag van u en van uw minister-president horen wat uw mening is over die dotatie. Als er morgen een voorstel voorligt in de federale Kamer om de dotaties aan de kinderen van de koninklijke familie, behalve de kroonprins, af te schaffen, zult u dat dan goedkeuren? (*Instemming bij CD&V*)

Dat is genoteerd. Dat is belangrijk nieuws. Dat bewijst dat CD&V evolueert. (*Opmerkingen bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw Vogels, CD&V heeft zich toen onthouden. Ons standpunt is heel duidelijk dat er een dotatie kan zijn voor de koning en de troonopvolger. That's it.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Berx, u zat toen in de oppositie, u had kunnen tegenstemmen, maar daar gaat het nu niet over.

Mevrouw de voorzitter, ik wil me niet laten afleiden van de kern van mijn betoog, namelijk dat we op dit moment bezig zijn met peanuts terwijl er in de samenleving grote problemen zijn. Dat is niet onze schuld, maar de uwe, mijnheer de minister-president, die het thema heeft aangewengeld.

Minister-president Yves Leterme: Om volledig te zijn, wil ik een heel belangrijk feit aanhalen: de overgang van de ene situatie naar de andere, in 2001, was ook de overgang naar een niet-belastbaar inkomen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister-president, ik neem er akte van dat uw partij bereid is dat dotatiesysteem af te schaffen. Als wij in het federale parlement zitten, zullen we u ter zake volledig steunen. Misschien was het duidelijker geweest, als u destijds als oppositiepartij tegen had gestemd in plaats van u te onthouden.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Vogels, wij hebben die dotatie inderdaad niet goedgekeurd. Op dat ogenblik had een amendement van ons, dat de situatie waarvoor u nu pleit zou verwezenlijken, een meerderheid. De financiering zou zich namelijk beperken tot de koning, de kroonprins en de weduwe van de koning. De federale regering heeft toen ingegrepen opdat de meerderheid dat niet meer zou steunen.

Mevrouw Cathy Berx: Er is inderdaad een sereen debat nodig. We zijn dat debat nu niet op de juiste wijze aan het voeren. We zijn meer dan bereid om die situatie te creëren waarin enkel de koning en de kroonprins die dotatie kunnen krijgen: we zijn ervan overtuigd. U doet uitschijnen alsof u ons hebt overtuigd. U hebt ons echter helemaal niet overtuigd. Dat is immers steeds ons standpunt geweest. Jullie hebben dit goedgekeurd.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mevrouw Vogels, ik zal even de groenen te hulp snellen. CD&V heeft wel de dotatie aan Astrid mee goedgekeurd. Het gaat dus niet alleen over de troonsopvolger. Hun collectieve geheugen is blijkbaar heel kort. CD&V heeft dat wél gedaan. De partij heeft zich in de Kamer onthouden toen het ging over prins Laurent. Ik zal straks nog een woordje zeggen over hoe dat is gebeurd. Dat was veeleer een 'tsjevenstreek', denk ik. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Berx, u zegt dat dit uw standpunt is. Laten we eerlijk zijn: in 1994 is vanuit uw partij aan Vlaanderen gevraagd in een dotatie te voorzien voor de prins. Men moet het niet moeilijker maken dan het is. In 1994 is een constructie gemaakt die het mogelijk maakte een dotatie te geven aan de prins. In de loop der jaren is KINT veranderd. Dat is geen dotatiemachine voor de prins meer. Nu is er sprake van een inhoudelijke werking. Over de vraag of die volstaat, zullen we het debat voeren. We moeten echter eerlijk zijn: de constructie is gecreëerd om prins Laurent een dotatie te geven. De federale overheid kon of wou dat niet, dus werd dit gekanaliseerd naar Vlaanderen. Daar diende de vzw voor.

De heer Eric Van Rompuy: Er is een groot verschil, mevrouw Ceysens. Ik hoor hier nu dat een prins moet worden betaald aan de hand van prestaties. KINT is opgezet om die prestaties te leveren. Ik ga me niet uitspreken over het niveau van die prestaties. In 2001 is echter beslist een dotatie te geven aan de prins, en dat onbelast. Vroeger kreeg prins Laurent een wedde van vzw KINT, die onderhevig was aan belastingen. Maar, mevrouw Vogels en mevrouw Ceysens, uw partijen, de VLD en Agalev, hebben een onbelaste dotatie van 312.000 euro goedgekeurd, zonder dat er sprake is van prestaties. Nu komt u hier pleiten voor prestaties en rechtvaardige belastingen terwijl u

iemand een belastingvrij inkomen hebt gegeven. Nu komt u ons de les spellen.

Mevrouw Mieke Vogels: Uw supergoeroe, de heer Dehaene, heeft destijds de kastanjes uit het vuur gehaald. In 1993 heeft de toenmalige minister van Financien beslist dat de dotatie aan het koningshuis ook diende voor de kinderen. Prins Laurent was nu eenmaal een rebel, dus besliste het koningshuis dat Laurent niets kreeg. Dat is niet bepaald een mooi voorbeeld. Het koningshuis wijst ons steeds op de familiale solidariteit. Ik stel alleen maar vast dat die solidariteit daar geen rol heeft gespeeld. Alleen maar omdat Laurent een beetje rebels was, werd hij zonder inkomen gezet. Toenmalig premier Dehaene heeft dan, uit angst voor een schandaal met betrekking tot het koningshuis, de kastanjes uit het vuur gehaald en een heel schimmige constructie opgezet waar de gewesten bij betrokken werden. De vzw KINT is opgericht om die arme Laurent toch maar een inkomen te bezorgen.

En wie zat er in 1994 in de Vlaamse Regering? Dat was de CVP.

Ik wil de zaak positief bekijken. Dit debat heeft in elk geval voor één duidelijkheid gezorgd: iedereen op deze banken is het erover eens dat de dotaties beperkt moeten worden tot de koning en de troonopvolger. Ik hoop dat degenen die naar de federale banken verhuizen, de moed opbrengen om in die zin te stemmen. Als dit debat deze ene zaak duidelijk heeft gemaakt, dan heeft het debat zin gehad, maar laten we ons nu concentreren op de echte serieuze problemen van deze tijd. Laten we ophouden over vzw KINT en over de vraag of prinsen al dan niet moeten werken.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Rompuy, u stelt dat het bedrag bovendien onbelast was. In dit debat moeten we ons ook eens durven afvragen wat we verkiezen. Aan de ene kant was er een dotatie die genoemd werd en die iedereen kon inkijken. We wisten wel dat een deel van de publieke opinie de dotatie een schande zou noemen, maar er werd open en bloot neergeschreven wat aan wie werd gegeven. Aan de andere kant was er een situatie die een beetje gênant kon worden genoemd en waarvan de mensen zich konden afvragen wat er aan de hand is. Als oplossing werd een vzw opgericht die geld ontvangt vanuit de drie gewesten. Wat kiest u om aan de prins te geven voor zijn persoonlijke uitgaven en zijn villa? Wat koos uw partij in 1994: een constructie waarvan u hoopte dat niemand er iets over te weten zou komen of een transparante dotatie?

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Ceysens, we moeten niet langer kiezen want iedereen is het eens. Dat is het grote voordeel van dit debat.

Mevrouw Patricia Ceysens: Op dat moment waren dat de keuzemogelijkheden. We moeten er eerlijk over zijn.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Ceysens, ik denk dat we de minister-president dankbaar moeten zijn dat hij het jaar heeft ingezet met de uitschuiver die u nu met de mantel der liefde wilt bedekken. Hij heeft immers gezorgd voor de grote unanimititeit. We moeten niet langer kiezen tussen een omfloerste dotatie of een andere dotatie, want iedereen is het erover eens dat kinderen van de koning die geen troonopvolger zijn, gewoon moeten werken zoals elke andere Belg. (*Applaus bij het Vlaams Belang en Groen!*)

De heer Filip Dewinter: Mevrouw Vogels, u zegt dat het een groot voordeel is dat we niet langer moeten kiezen en dat Laurent zorgt voor duidelijkheid. Ik kan niet anders dan de minister-president te bedanken voor het publiek maken van dit debat, maar ik moet ook prins Laurent bedanken. We hebben in hem een groot medestander in de strijd voor de republikeinse staatsvorm gevonden. Door zijn onbezonnen gedrag is hij immers de beste propagandist van de republikeinse staatsvorm geworden. Ik verdenk hem er zelfs van verdoken sympathie te hebben voor de Vlaamse onafhankelijkheid en de republikeinse staatsvorm. Ik bedank dus niet enkel de minister-president voor de duidelijkheid, maar zeker ook Laurent om het voor de eerste keer in vele, lange jaren mogelijk gemaakt te hebben om de monarchie ter discussie te stellen. Het wordt voor iedereen duidelijk dat de republikeinse staatsvorm veel beter, doorzichtiger, transparanter en efficiënter is dan de middeleeuwse monarchie die ons land bestuurt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, de heer Dewinter zegt altijd wat anderen denken. Nu zegt hij zelfs wat de prins denkt, maar dat is voor zijn rekening.

Ik wil graag mijn verhaal afmaken. Het is belangrijk dat de kinderen van ons koningshuis een beetje meer realiteitszin krijgen. Het buitenshuis werken kan daartoe bijdragen. Het is toch ongeloofwaardig dat iemand voor miljoenen veranderingswerken aan zijn villa laat uitvoeren zonder zich ook maar af te vragen wie zal betalen en hoe dat zal gebeuren. Ik dacht dat de leden van het koningshuis – net als politici trouwens – een soort van voorbeeldfunctie hebben. Wat we nu meemaken, is echt een schandaal.

Het is een slecht voorbeeld, een slag in het gezicht voor de vele duizenden Belgen die in de schulden zitten. Voor hen is er geen pardon. Zij moeten elke euro afbetalen.

Het probleem van het inkomen van prins Laurent heeft ons twee zaken duidelijk gemaakt. Wij pleiten voor de afschaffing van de dotatie aan de leden van de koninklijke familie die geen opvolger zijn. Maar daarnaast pleiten wij van Groen! ervoor om eindelijk werk

te maken van de herziening van de rol van de koning. In een moderne democratie heeft de koning een meer protocollaire en minder politieke rol.

Ik wil de iets rijpere parlementsleden onder ons herinneren aan de vele voorstellen die ten tijde van de abortuscrisis zijn ingediend. Ook wij hebben toen voorstellen ingediend. Ik roep iedereen op om de voorstellen van toen opnieuw uit de kast te halen naar aanleiding van de onderhandelingen voor het nieuwe federale parlement. Ik roep iedereen op om daar werk van te maken en van dit land een moderne democratie te maken.

Ter afronding wil ik nog iets zeggen over KINT, de vzw waar al heel veel over gezegd is. Wat KINT de laatste dagen vooral duidelijk maakte, is dat onze minister-president met zijn uitlatingen over de vzw voor de tweede keer in korte tijd de mooie verpakking rond zijn regering heeft stukgescheurd – de mooie verpakking die ‘goed bestuur’ heet.

Mijnheer de minister-president, het wordt duidelijker dat u niet boven het gewoel staat, dat u niet de ‘goede’ bestuurder van de nv Vlaanderen bent, maar dat u steeds meer de lijsttrekker bent van CD&V, die zonder problemen halve waarheden vertelt en op die manier zijn eigen coalitiepartners tackelt. En het gaat daarbij niet eens over federale materies.

Ik zou in uw antwoord heel graag uw persoonlijke mening horen over de dotatie aan de leden van het koningshuis. Ik zou graag van u horen hoe u de rol van de monarchie ziet in een moderne democratie in de 21ste eeuw. Misschien is de Vlaming daarin meer geïnteresseerd dan in het getackel van uw collega's in uw eigen regering, zoals minister van Begroting Van Mechelen, die destijds de nieuwe beheersovereenkomst mee onderhandelde. Dit getackel zou in het voetbal een rode kaart betekenen. In Vlaanderen, dat nog altijd een beetje christelijk is, wordt dit bedekt met de mantel der liefde.

Mijnheer de minister-president, als u een goede bestuurder bent, wil ik u met aandrang vragen om deze Vlaamse Regering niet plat te leggen tot u in de maand mei of juni naar hiernaast vertrekt. Houd u niet bezig met pietluttige vzw's, maar kom alstublieft met een plan van aanpak om de groeiende armoede in een van de rijkste regio's ter wereld aan te pakken.

Ik ben het voor één keer volmondig eens met uw partijgenoot, de heer Dehaene, die in een van de twee artikels die vandaag daarover in de krant verschenen terecht zegt dat hij het zorgwekkend vindt, dat zelfs in een economisch boerenjaar als 2006 een stijging werd opgetekend van de tussenkomsten van het OCMW. “Des te meer”, zegt hij, “omdat ook andere cijfers wijzen op een verbreding en uitdieping van de armoedekloof: meer huurtussenkomsten, meer budgetbeheer, meer budgetbege-

leiding. Zorgwekkend zijn ook de wachtlijsten van de diensten voor schuldbemiddeling.”

Mensen zitten in de schulden en vragen hulp. En wij, in deze rijke regio, zijn niet eens in staat om hen schuldbemiddeling te bieden. Dit is een schande, mijnheer de minister-president, en ik hoop dat u daarvan wakker ligt, en niet van de vzw KINT. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, geachte ministers, beste collega's, ik wil in de eerste plaats de heer Van Dijck bedanken voor de manier waarop hij de afgelopen jaren de fractie van de N-VA geleid heeft. Ik zal uiteraard mijn opperste best doen, mevrouw de voorzitter, om als fractieleider van de N-VA dit parlement de plaats te geven die het in feite moet krijgen. Daar ben ik gevoelig voor.

De laatste weken beheerst prins Laurent ongewild het nieuws. Ik ga het hele verhaal hier niet overdoen. In het jaarverslag van 2005 is een voorwoord opgenomen van prins Laurent met als titel: ‘Duurzame ontwikkeling, onze samenleving en de rol van de media’. Ik roep u op om dat voorwoord te lezen in het licht van de gebeurtenissen van de laatste dagen.

Mijn fractie heeft altijd duidelijk gemaakt hoe ze denkt over de Belgische monarchie maar ze heeft nooit de koninklijke telgen persoonlijk aangepakt. We willen dat zo houden en we willen zeker niemand aan de schandpaal nagelen voor de feiten zijn bewezen.

Voor de N-VA betekenen de onthullingen van de heer Vaessen over de prins vooral dat het koningshuis in se wereldvreemd is. Koning, koningin, prins en prinses zijn gedoemd tot een absurd bestaan in een gouden kooi en vragen zich wellicht niet af waar geld vandaan komt en zeker niet hoe gewone burgers financieel moeten rondkomen. In die zin is de verwarring vanuit het standpunt van de prins begrijpelijk. Als alles werd en wordt geregeld voor de leden van de koninklijke familie, hoe zou hij dan weten wat legaal en wat frauduleus wordt geregeld? Voor ons is de exacte herkomst van het geld van Laurent en Astrid bijkomstig. Het komt steeds, en dat zal zo blijven, uit de zakken van de belastingbetaler, frauduleus verkregen of niet.

Wat prins Laurent wel moest weten, is dat bij de oprichting in 1903 van het bestuur van de Koninklijke Schenking door Leopold II, is bepaald dat alles wat tot de Koninklijke Schenking behoort, geen enkele staats-tussenkomst moet krijgen. Blijkbaar kent de prins zijn geschiedenis niet. Dit heeft aanleiding gegeven tot heel wat bedenkingen in de media over de verloning van prins Laurent en de andere leden van de koninklijke

familie voor hun zogenaamde publieke functie. Uiteraard zijn wij tevreden dat dit debat opnieuw wordt aangezwengeld.

Zowel op federaal niveau, waar prins Laurent sinds 2001 een dotatie krijgt in tegenspraak met de Civiele Lijst zoals beschreven in de Grondwet, als op Vlaams niveau worden vragen gesteld over de vzw KINT. De vzw KINT is het Koninklijk Instituut voor het Duurzaam Beheer van de Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie. Iemand zei me onlangs nog dat KINT staat voor koninklijk instituut voor nationaal tijdverdrijf. Uit het jaarverslag blijkt immers dat een hele constructie is opgezet waarvan de cijfers door het Vlaamse Gewest ter beschikking worden gesteld. Over deze vzw wil ik namens mijn fractie een standpunt formuleren.

De N-VA steunt de beslissing van het Bureau van het parlement om het Rekenhof te vragen om het KINT door te lichten, zoals overigens expliciet werd mogelijk gemaakt door de beheersovereenkomst. Mijn fractie heeft wel vertrouwen in de financiële situatie van de vzw. De subsidies voor de vzw worden effectief gebruikt voor projecten en onderzoeken in verband met leefmilieu. We wachten natuurlijk wel het onderzoek af. Meer zelfs, wanneer het Rekenhof wordt ingeschakeld voor een project van 178.000 euro per jaar, dan mogen wel meer en vaak duurder projecten en vzw's ook door het Rekenhof worden opgevolgd.

We hebben wel vragen bij de onkostennota van de prins. Die zou ongeveer 12.000 euro per jaar bedragen. Dat is peanuts voor de Vlaamse begroting maar niet voor de gewone burger. Het is trouwens een overbodig bedrag. We gaan ervan uit dat de federale dotatie volstaat voor de publieke functie die de prins vervult zodat de onkostenvergoeding kan worden geschrapt. Dit is in overeenstemming met de beheersovereenkomst van 2004 waar geen sprake is van een onkostenvergoeding. In artikel 10, paragraaf 1 staat wel: "De subsidies van het Vlaamse Gewest worden niet aangewend voor tegemoetkomingen in de persoonlijke uitgaven verbonden aan de representatieve functie van zijn koninklijke hoogheid prins Laurent." Minister Peeters, u moet bij de evaluatie met die overweging rekening houden.

De Vlaamse administratie moet nagaan of het KINT beleidsrelevant onderzoek verricht met enige toegevoegde waarde of veeleer parallel werkt aan de Vlaamse administratie en diverse bestaande instellingen en steunpunten en dus dubbel werk verricht. Bij elk project moet ook de kostenbatenanalyse worden gemaakt. Is onderzoek via het KINT de meest kostenefficiënte en kwaliteitsvolle oplossing of zijn er instellingen die er beter voor geschikt zijn? Mijnheer de minister-president, van een investeringsregering mag worden verwacht dat

Vlaamse subsidies leiden tot een output met een duidelijke maatschappelijke meerwaarde.

Ik citeer een milieuspecialist van de BBL die deel uitmaakte van het begeleidingscomité van een project in de Gazet van Antwerpen: "Ik twijfel niet aan de ernst en de goede bedoelingen van het KINT maar ik heb toch vragen over de relevantie van de rapporten. Die aanbevelingen zijn zo omslachtig en wollig geformuleerd dat men amper nog weet waar het over gaat. Ik heb vijf halve dagen met een aantal mensen van het KINT over die materie vergaderd, maar daarna heb ik er in feite niets meer over vernomen. En neen, prins Laurent heb ik daar niet één keer gezien."

Maar ook hier wachten we de evaluatie af. Is het bijvoorbeeld nodig dat het KINT onderzoek doet naar de effecten van klimaatverandering in België? Moet het KINT onderzoek doen naar bodemerrosie? Ik hoop dat al dit soort vragen mee wordt geëvalueerd. Als deze instelling geen globale meerwaarde biedt, pleiten we onomwonden voor het stopzetten van de Vlaamse subsidiëring van deze instelling. De Vlaamse belastingbetaler moet dan niet het kind van de rekening worden.

Volgens de beheersovereenkomst van 2004 kan de overeenkomst jaarlijks worden opgezegd. We stellen dan ook voor om met de vrijgekomen budgetten ander onderzoek in verband met het leefmilieu te steunen of, waarom niet, natuur- en bosgebied aan kopen. Dat zou het milieu alleen maar ten goede komen.

Er is heel duidelijk omschreven dat het KINT een intergewestelijke opdracht heeft. Er zijn voldoende fora of andere mogelijkheden om dit soort grensoverschrijdende problemen te bestuderen of op te lossen binnen een normaal staatkundig kader. Daarvoor hebben we zeker geen koninklijke vzw nodig.

Ik wijs er u terloops op dat op dit moment in totaal 205 samenwerkingsakkoorden bestaan tussen Vlaanderen, Wallonië en de federale overheid. Zo is er bijvoorbeeld een samenwerkingsovereenkomst uit 1994 over de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten. Als de Waalse overheid zich hieraan zou houden – denken we maar aan Bierset –, dan waren we al een heel eind verder. Misschien moet de vzw KINT hier maar eens een studie over uitbrengen. Er zijn ook samenwerkingsakkoorden over het beheer van afvalstoffen, milieutaks of toezicht op emissies in de lucht.

Het mag alleszins niet de bedoeling zijn om via een omweg de bestaande regionalisering weer ongedaan te maken of in vraag te stellen. Uiteraard is het milieu grensoverschrijdend. Toch wil ik nog even in herinnering brengen dat Vlaanderen en Wallonië een ander profiel hebben inzake de demografie, het bos- en na-

tuurgebied, aanwezige industriële activiteiten en mobiliteit. De regionalisering van het milieubeleid was dus eveneens noodzakelijk. Ook de focus van het KINT op jeugd en sensibilisering doorkruist de Vlaamse bevoegdheden voor Jeugd en Onderwijs.

Onze partij hoopt alvast dat deze keer het maatschappelijk debat over de rol en de financiering van de monarchie wel wordt toegelaten en niet, zoals in 2002, wordt weggehouden uit het federale parlement en toegedekt in het kernkabinet, om zo alles bij het oude te laten. De ‘Open Samenleving’ van Verhofstadt, heet dat dan. De Vlaamse partijen blijken ditmaal wel gewonnen voor een parlementaire commissie in het federale parlement. Na de federale verkiezingen moet dit taboe bespreekbaar blijven.

Mevrouw de voorzitter, ik heb een uitnodiging gekregen om naar de receptie te gaan op het koninklijk paleis. Ik zal er niet aanwezig zijn. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mevrouw de voorzitter, beste collega's, gisteren stond er iemand van blauwen bloede voor de rechtbank. Toen hem werd gevraagd wat zijn beroep was, antwoordde hij: “Ik ben voorzitter van het KINT.”. Op het overige antwoordde hij met een “Ich habe es nicht gewüsst.”. Van de andere partijen hoor ik hier ook een collectief “Wir haben es nicht gewüsst.”.

Toevallig heb ik in illo tempore het koningsdebat een beetje gevolgd in het huis hiernaast. Ik zou dan ook even het geheugen willen opruimen van enkele leden en partijen. Men weet hier zelfs niet meer dat men in 1999 de dotatie van prinses Astrid heeft goedgekeurd. Ook de toenmalige CVP heeft dat gedaan. Ik heb de fantastische argumentatie opgezocht: ze moest zorgen voor een kroostrijk gezin en voor het Rode Kruis. Dat is een fantastische zaak voor deze instelling met zoveel vrijwilligers.

Ik ben te rade gegaan bij de toenmalige fractievoorzitter en, voor mij, nog altijd de belangrijkste VLD'er, de heer Coveliers. Hij zei toen: “De spreker kondigt aan dat zijn fractie dit wetsontwerp zal goedkeuren aangezien de toekenning van een dotatie aan prins Laurent duidelijkheid zal scheppen in de situatie. Het is immers niet wenselijk dat de prins een bezoldiging blijft ontvangen als voorzitter van het KINT, dat voor een deel door de gemeenschappen wordt gesubsidieerd.”

Er was nog iemand aanwezig: Jefke Tavernier! Jef, ik hoor nog uw voorzitster of uw fractieleidster, ik weet het niet meer, heel prachtig verkondigen dat we die dotaties moeten opheffen. Ik zal citeren wat u toen hebt gezegd. “De heer Jef Tavernier is het grotendeels eens met de door de heer Coveliers geformuleerde opmerkingen. Hij

is van mening dat het ter bespreking voorliggende wetsontwerp het voordeel van de duidelijkheid biedt, zodat op die manier komaf kan worden gemaakt met de situatie die aanleiding gaf tot heel wat besmukte toespelingen en interpretaties.” U weet waar we vandaag staan met die duidelijkheid. ‘L’histoire se répète’, hé Jefke. “De beslissing prins Laurent een dotatie toe te kennen is bovendien deels een logisch voortvloeisel uit ons monarchiebestel.”

Wat de sp.a heeft gezegd, zal ik niet herhalen. Daar mag er maar één spreken, dus dat staat zeker niet in het verslag.

Maar er was daar nog iemand aanwezig: de heer Leterme. De heer Leterme verklaart daar, ik lees het voor uit het verslag: “De CVP-fractie deelt grotendeels de bezorgdheid van de heer Coveliers.” Ik vind dat zelfs aandoenlijk, mijnheer de minister-president. “Het gaat om een rationele benadering van de dotatieregeling waarover in de loop van de volgende maanden een grondig debat zou moeten plaatsvinden om te voorkomen dat de koninklijke familie daarover nog zou worden bekritiseerd.”

Mijnheer Caluwé, het debat komt niet te vroeg, het komt te laat. Uw minister-president heeft het hier al gevraagd op 20 juni 2001. Maar een debat daarover houdt men niet. Men doet aan crisismanagement ‘by opportunity’. Omdat de ‘kleine’ gisteren voor de rechtbank stond, moeten wij vandaag ons woordje doen.

Er waren nog notoire mensen aanwezig in die commissie, onder meer de minister van Economische Zaken, die hier niet aanwezig is. De afwezigen hebben ongelijk, en ik zal er hier dan ook niet verder over uitweiden.

Die dotatie voor Laurent was indertijd zelfs een vraag van onze notoire vriend en volksvertegenwoordiger De Crem. Hij had voorgesteld een dotatie te geven want onze prins had zich in een artikel in ‘Arbeid en Milieu’ heel kritisch uitgelaten ten opzichte van zijn broodheer van 1993-1994, de heer Dehaene. Die had aan gouverneur Verplaetse de opdracht gegeven om in het hushouden van Saksen-Coburg wat orde te brengen. Ondertussen weten wij dat de heer Verplaetse daar heel veel ervaring mee heeft want hij heeft zelfs geprobeerd de Nationale Bank van Congo recht te krijgen. We zijn daar dus niet ver van huis.

Nochtans, beste collega's, stond er in punt 2 van de beslissing van de ministerraad van 11 mei 2001: “Op het ogenblik van de inwerkingtreding zal de huidige bestaande regeling met het Koninklijk Instituut voor Natuur en Technologie automatisch worden stopgezet.” Natuurlijk is dat polyinterpretabel. Moeten we

dan nog dotaties geven, toelagen aan de gemeenschappen enzovoort?

Ondertussen, collega's, zijn we zes jaar verder en zijn we in een prachtige situatie beland. Jullie vragen doorzichtigheid, en ik ook. Een paar jaar geleden heb ik nog in de Senaat aan minister Moerman doorzichtigheid gevraagd, bijvoorbeeld over de vergoedingen voor de voorzitter van de buitenlandse missies – heel dubieus zijn die! – en ik heb nog altijd geen antwoord gekregen. Morgen krijgen we opnieuw een rel, want naar het schijnt, ontvangt de prins een dubbele vergoeding voor het buitenland, hij moet daar ook op stap gaan en moet daarvoor naast zijn dotaties dus ook een vergoeding krijgen. Alles is daarover zo ondoorzichtig als maar kan. Die vergoedingen worden gegeven door het Agentschap van Buitenlandse Handel.

Beste collega's, wij zouden beter een wat minder selectief geheugen hebben. Deze toestand sleept nu aan sinds 1993. Vandaag durft men hier nog zeggen dat we een rapport moeten vragen. In de ministerraad van 2001 was beslist om geen toelagen meer te geven. Vandaag moet men een rapport vragen om te weten wat er gebeurd is met die centen. Vandaag hebben we de rechtbank nodig om de verkwisting en corruptie bij de Marine aan te klagen en om te kijken hoe onze prinsen leven.

Beste vrienden, ik kom uit een heel groot gezin. Mijn vader zei altijd: "Vent, er is niets oneerbaars aan werken." Ook niet in de prinselijke families. Wij hebben het enige koningshuis in heel Europa waar ze niet moeten werken. In Nederland gaat iedereen, behalve prins Willem-Alexander, werken. In Engeland gaan ze werken. Meer zelfs, mevrouw Vogels, in Engeland krijgt onze Charel géén dotatie.

Neen, de Charel krijgt geen dotatie. Hier geven we aan iedereen, maar daar krijgt de Charel geen dotatie. We zitten met het duurste vorstenhuis van Europa per capita. Het is twee keer zo duur als in Nederland en Zweden en vijf keer duurder dan in Groot-Brittannië. Er is niets oneerbaars aan werken. Ik vermoed dat, met alle liaisons die het koningshuis met politici heeft, ze zeker aan een job kunnen worden geholpen. Zeker in socialistische huizen, want daar zijn ze nogal sterk in.

Volgens Eurobusiness bezit de familie tussen 12 en 91 miljard frank. Ik laat in het midden hoeveel het nu precies is, want de omerta daarover is ook ontzettend groot. We mogen absoluut niet weten hoe rijk ze nu precies zijn. De schenkingsrechten ontsnappen ons. De Koninklijke Schenking is daar ten andere voor opgericht en ook om de maîtresses te bevoordelen.

CD&V heeft het altijd over het gezin. Als een gezin leeft op de kap van de belastingbetaler, als tante 1.378.147 euro per jaar krijgt, als papa van de belastingbetaler

jaarlijks 8,19 miljoen euro krijgt, dan vind ik het eerbaar dat de vader zorgt voor zijn kleine die een gat in zijn hand heeft en die zelfs 15.000 euro moet vragen voor de verkoop van de doopfoto's van zijn kinderen. Mijn vader zou hebben gezegd: "Je mag dat zeker niet tegen de buitenwereld zeggen." In dit land zitten we nog steeds met constructies op de kap van de belastingbetaler. We hebben nog steeds angst om rapporten te vragen. We vragen ons nu af wat er nu eigenlijk gebeurt. We zullen er ons opnieuw achter verschuilen. Die situatie duurt vijftien jaar en het is tijd om onze verantwoordelijkheid op te nemen.

Mevrouw de voorzitter, ik wil de CD&V tot slot een voorstel doen. U moet niet bang zijn dat ik bij uw partij wil komen, helemaal niet. Er ligt van mij sinds 2001 een wetsvoorstel klaar in de Senaat voor het afschaffen van de dotaties. Ik zal het volgende week indienen. Mijnheer Schoupe, u hebt in het Bureau meer invloed dan ik. Agendeer het en keur het mee goed. Ik heb hier vandaag klaar en duidelijk gehoord dat de dotaties moeten worden afgeschaft. Ik hoop dat u voor een keer echt van uw woord bent. (*Applaus bij het Vlaams Belang en Groen!*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik heb aandachtig geluisterd naar de verschillende sprekers en ik wil een aantal elementen overlopen. Vooreerst wil ik het Vlaams Parlement bedanken dat het is ingegaan op de vraag om het Rekenhof opdracht te geven een onderzoek te verrichten. De wet van 1846 bepaalt dat een minister een vraag aan het Rekenhof kan stellen, maar dat hij geen opdracht kan geven. Dat moet door het parlement gebeuren. In het Bureau van maandag is dat bevestigd, waardoor we de wet van 1846 correct hebben nageleefd. Het Rekenhof zal dat onderzoek nu verrichten.

De Vlaamse Regering heeft op 22 december beslist dat er een rapport moet komen met betrekking tot het KINT. Op basis van de evaluatie van de administratie en op basis van het rapport van het Rekenhof zal de Vlaamse Regering haar houding bepalen ten aanzien van de vzw.

Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat dit debat gaat over subsidies aan het KINT. Dit parlement heeft inderdaad de bevoegdheid om het KINT niet langer te subsidiëren.

Ik ga niet in details treden, want dat zal in het rapport worden behandeld. Toch wil ik het volgende zeggen. De samenwerkingsovereenkomst dateert van 11 juli 1994; de beheersovereenkomst van 12 december 2003. In artikel 6 van de basisovereenkomst staat dat na de eerste tienjarige periode een tweede periode automa-

tisch en stilzwijgend ingaat als de eerste niet tijdig is opgezegd. Op 6 april 2000 is in een aanhangsel bij de initiële basisovereenkomst gesteld dat de dotatie wordt opgetrokken van 6 naar 7,2 miljoen. De 3 gewesten hebben dat goedgekeurd.

In artikel 2 van de beheersovereenkomst van 12 december 2003 staat dat de tekst een aanvulling van de basisovereenkomst is die ingaat op 1 januari 2004, en wel voor een periode van 5 jaar die voor eenzelfde periode hernieuwbaar is. Deze beheersovereenkomst is jaarlijks opzegbaar.

Er is gevraagd naar de evaluatierapporten. In de artikelen 10 en 12 van de beheersovereenkomst is bepaald dat bijkomende evaluaties moeten gebeuren. In paragraaf 2 van artikel 10 staat dat een evaluatierapport voor 31 mei moet worden afgeleverd. In artikel 12 wordt dat verder uitgewerkt. Ik heb de evaluatierapporten van 2004 en 2005 bij. Ik bezorg ze u.

Als het parlement zou beslissen om die subsidies niet langer uit te keren, dan moet worden onderzocht wat in het licht van de twee overeenkomsten die we hebben ondertekend de juridische gevolgen zijn. De discussie hier heeft evenwel aangetoond dat het belangrijk is dat op geregelde tijdstippen wordt onderzocht of vzw's en andere instellingen en verenigingen die van ons subsidies krijgen die gelden goed besteden. Dat geldt niet alleen voor het KINT, maar voor alle instellingen en verenigingen die worden gesubsidieerd: dat is gewoon een zaak van goed bestuur. Ik ga dus niet akkoord met diegene die zich afvraagt waarom er plots een rapport moet komen.

De heer Filip Dewinter: De heer De Saegher zetelt namens het kabinet van minister-president Letermé in de raad van bestuur van het KINT; de heer Verheeke doet dat namens uw kabinet. Ik krijg een beetje de indruk dat u in het heetst van de strijd lijdt aan een Pontius Pilatushouding. U beveelt allerlei onderzoeken, terwijl kabinetmedewerkers van de minister-president en uzelf al sinds 2002 deel uitmaken van de raad van bestuur en wellicht, in het belang van de goede werking van uw kabinet, verslag uitbrengen van wat er in de vzw gebeurt. Of is dat niet het geval?

Wat zitten die mensen, namens uw kabinet en dat van de minister-president, daar anders te doen in die raad van bestuur? Legt u me dat eens uit.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Dewinter, die raad van bestuur bestaat uit tien leden: vijf leden aangeduid vanuit de verschillende gewesten en vijf 'vooraanstaande personen', zoals dat wordt gedefinieerd. Vanuit de kabinetten zijn dus zowel leden uit Wallonië als uit Brussel als uit Vlaanderen afgevaardigd. Het rapport dat ik zal afleveren, behandelt bijvoorbeeld ook heel de discussie

over de verschillende beheersovereenkomsten en dergelijke, en is dus ruimer dan wat een raad van bestuur normaliter doet. Die raad van bestuur volgt natuurlijk in 'going concern' het een en het ander op. Dat dat ook is gebeurd, zult u ook kunnen zien in die evaluatierapporten die ik voor u heb meegebracht. Uw opmerking over Pontius Pilatus is volgens mij naast de kwestie. In dat rapport zal heel de geschiedenis worden opgenomen, met alle projecten, en er zal ook worden nagegaan hoe de middelen werden besteed.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de minister, ik heb er niets op tegen dat er een rapport wordt gevraagd. Dat levert dit land heel veel instituten op, en onze subsidies moeten toch ergens naartoe gaan. Wat ik wel klaar en duidelijk heb gezegd, is dat de minister-president, toen hij destijds in de Kamer zat, dit zelf heeft gevraagd, meer bepaald op 20 juni 2001. Vandaag is het 10 januari 2007. Wat is er ondertussen gebeurd? Niets. Er zitten in al die raden van bestuur van al die vzw's afgevaardigden van de regering van alle partijen, die jaarlijks een jaarverslag moeten goedkeuren. Als er nu nog een rapport moet komen om die jaarverslagen nog een keer te bekijken, mij niet gelaten, maar er zou toch al heel lang een duidelijk standpunt moeten zijn, op basis van die regeringsvertegenwoordigers die in die raad van bestuur zitten.

Minister Kris Peeters: Ik zeg net, mijnheer Dedecker, dat het rapport ruimer is en dat het de effectiviteit en de efficiëntie van een aantal zaken en ook van het instituut duidelijk zal maken. Dat is iets dat de raad van bestuur en de normale werking van de raad van bestuur overstijgt. Vandaar dat ik er na deze discussie nog meer van overtuigd ben dat dit nodig is.

Ik geef u een ander voorbeeld. Er is daarstraks verwezen naar wedden of naar dotaties. Ik denk dat we in deze zaak ook heel zorgvuldig onze woorden moeten kiezen. Wat het KINT betreft, gaat het in eerste instantie over een subsidie. Wat een aantal elementen in verband met de voorzitter betreft, werd in 2000 heel duidelijk gestipuleerd dat die subsidie niet mag worden gebruikt voor vergoedingen voor de prins. Er werd zojuist een vraag gesteld over die vergoedingen. Ik heb hier de cijfers over de vergoedingen voor de autokosten bij me. In 2002 bedroegen die kosten 8400 euro, in 2003 zijn ze opgelopen tot 10.100 euro en in 2006 zitten we aan 1736,5 euro. Dat zijn dus allemaal elementen die in dat rapport zullen worden opgenomen.

Collega's, ik wil nog even ingaan op iets dat hier daarstraks ook al aan bod is gekomen. Het KINT heeft een duidelijke doelstelling, die in de statuten en ook in die beheersovereenkomst is opgenomen, op het vlak van leefmilieu en alternatieve energie. Zoals de heer Peumans al heeft opgemerkt, is de fundamentele vraag de volgende: zijn de projecten daar de afgelopen 12

jaar ontwikkeld op een heel efficiënte en professionele wijze en hebben ze voor ons een toegevoegde waarde? In 2001 werd een hele organisatie opgezet met een begeleidingscomité, met een wetenschappelijk comité, om er zeker van te zijn dat die projecten een toegevoegde waarde hebben. Ik denk echter dat dit nogmaals aantoonst dat een rapport, waarin ook dat wordt meegenomen, essentieel is om een volledig overzicht te krijgen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik sluit af door nog eens te benadrukken dat we, wanneer we subsidies geven, die op geregelde tijdstippen boven het licht moeten houden. Dat heeft dus niets te maken met het feit of de voorzitter al dan niet een prins is. In dit geval is de voorzitter een prins. De evaluatie zal met zorgvuldigheid gebeuren, net zoals we ook andere instellingen waaraan we subsidies geven, op hun efficiëntie en effectiviteit moeten beoordelen.

Dit is behoorlijk bestuur, dit vraagt een gedegen rapport en ik heb mij geëngageerd om dit af te leveren tegen het einde van deze maand. Ik hoop dat het Rekenhof even snel kan werken. We zullen het rapport in het parlement indienen en indien nodig, kan er een nieuwe discussie gevoerd worden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik heb de indruk dat de federale verkiezingscampagne begonnen is want zowat drievierde van de tussenkomsten ging over een federale materie, namelijk de dotatie voor het koningshuis en het bestaansrecht van de monarchie zelf. Ik neem daarbij één constante waar: de monarchie wordt door de zichzelf democratisch verklaarde fracties niet in vraag gesteld. Onze stelling is dat de leden van de koninklijke familie moeten werken voor hun inkomen en dat er geen monarchie nodig is.

We zijn, naast de heer Peumans, zowat de enigen die het debat gevoerd hebben tot op de essentie: onze verantwoordelijkheden in dit parlement en de bevoegdheden van de Vlaamse Regering. Is het de opdracht van de Vlaamse overheid om leden van de koninklijke familie een alibi en bijkomende inkomsten te bezorgen? Want dat is de bestaansreden van vzw KINT en van het Agentschap voor de Buitenlandse Handel, twee instellingen die louter gecreëerd werden om een bezigheid te bezorgen aan twee telgen van de koninklijke familie. De vraag is of de taken van de vzw KINT en het Agentschap voor de Buitenlandse Handel niet door bestaande Vlaamse instellingen of administraties kunnen worden overgenomen. Ons antwoord daarop is duidelijk positief. Maar ik heb geen duidelijk antwoord gekregen van de meeste andere fracties.

Minister Peeters heeft gezegd dat het parlement kan beslissen om geen subsidies te geven aan die instellingen. Juridisch is blijkbaar nog niet helemaal uitgeklaard hoe en wat kan. Ik dacht dat de Vlaamse Regering van-

daag een duidelijk antwoord zou geven, maar dat is niet het geval. Wij hebben alleszins een actualiteitsmotie ingediend waarbij we de schrapping vragen van de toelage zowel aan de vzw KINT als aan het Agentschap voor de Buitenlandse Handel. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Mieke Vogels: Ik dank minister Peeters voor zijn antwoord. Toch vind ik het merkwaardig dat het niet de huidige minister-president is die antwoordt, maar de toekomstige minister-president.

Er was de voorbije dagen heel wat gehakketak tussen de Vlaamse ministers over wat ik 'electorale' uitspraken noem van minister-president Letermé. Als er in het verleden onrust in de ploeg was, was het de minister-president die hier het incident sloot. Ik zie dat dit nu niet zo is. Ik kan daar maar twee conclusies uit trekken: ofwel is de spanning binnen de Vlaamse Regering zo groot dat de minister-president niet meer het gezag heeft om in naam van die regering te spreken. Dat is dan wel echt het einde van het 'goed bestuur' en ik kan dan alleen maar concluderen dat onder de mantel der liefde serieus gerollebold wordt. Ofwel beseft de minister-president dat hij in zijn eigen voet heeft geschoten en laat hij zijn trouwe minister van Leefmilieu het vuile werk doen, met als belofte dat hij later op deze stoel naast mij mag komen zitten.

Het is niet bepaald moedig voor een minister-president, die premier van ons federale land wil worden, om dit door te schuiven. *(Applaus bij Groen!)*

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, ik wil het hebben over de werking van ons parlement omdat het antwoord van de minister-president mij enigszins in verwarring heeft gebracht. Misschien hebt u gelijk mijnheer de minister-president, maar kan een minister aan het Rekenhof vragen om een onderzoek in te stellen?

Ik heb hier iemand horen zeggen dat het een aanzet zou moeten zijn voor ministers om dergelijke initiatieven te nemen. Minister Peeters, u hebt verwezen naar de wet van 1846. Ik vermoed dat u de wet van 29 oktober 1846 over de oprichting van het Rekenhof bedoelt. In artikel 5 staat dat de Kamer een opdracht kan geven, maar ik vind in mijn geheugen geen verwijzing naar een minister. We zullen daarover niet redetwisten, want het gaat enkel over de werking van het parlement. Het zou goed zijn dat dit wordt onderzocht om een conflict in de toekomst te vermijden.

Minister Kris Peeters: Ik hoop dat een minister aan het Rekenhof altijd een onderzoek kan vragen. Ik heb begrepen – en dat stond ook in de brief die ik van u, mevrouw de voorzitter, naar aanleiding van het Uitgebreid Bureau van vorige maandag heb ontvangen – dat dit parlement de opdracht kan geven aan het Rekenhof.

Vragen naar een onderzoek van het Rekenhof zouden dus voortaan moeten verlopen via dit parlement.

Ik heb gemeend dat ook een minister een vraag kan stellen. Het Rekenhof kan echter antwoorden dat het niet verplicht is om daarop in te gaan, dat het daartoe enkel verplicht is als het parlement een opdracht geeft. Ik ben verheugd dat het parlement die opdracht heeft gegeven. Daardoor is de discussie en de mogelijkheid dat het Rekenhof er niet zou op ingaan, van de baan.

Mevrouw Vogels, in de beheersovereenkomst staat dat de minister van Leefmilieu opdrachten krijgt tot evaluatie. Het is dan ook logisch dat de minister van Leefmilieu dat rapport en de verdere gang van zaken over het KINT opvolgt. Ik hoop samen met u dat ik nog lang minister van Leefmilieu mag blijven.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik hoop dat ik duidelijk ben geweest over de subsidies. Ik heb uitdrukkelijk verwezen naar de overeenkomst van 12 december 2003, een beslissing van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 als aanvulling op de beheersovereenkomst zoals bepaald in artikel 2. Over een subsidie die wordt toegekend, kan het parlement in alle vrijheid bepalen om die niet te geven.

Er is dan wel een probleem omdat er een beheersovereenkomst is afgesloten. Ik heb dan een juridische verbintenis die ik niet kan nakomen, met mogelijke schadevergoedingen tot gevolg.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Dat laatste begrijp ik niet goed, mijnheer de minister. In de beheersovereenkomst staat toch dat de subsidies kunnen worden verminderd. U kunt ze dan toch verminderen tot het niveau nul. Dat zou geen probleem mogen zijn.

Minister Kris Peeters: De basisovereenkomst loopt nog altijd, samen met de beheersovereenkomst die er een aantal zaken aan toevoegt en een aantal zaken wijzigt. Als projecten worden ingediend die over verschillende jaren lopen en we ons engageren, maar dit parlement op een bepaald moment beslist dat geen subsidies worden gegeven, heb ik natuurlijk een probleem, omdat we als regering onze engagementen dan niet honoreren. Dat betekent dat dan moet worden gesproken over schadevergoedingen, want er zijn vijf fulltime-equivalenten werkzaam. Ik hoop dat het rapport dat zeer duidelijk zal maken voor iedereen in dit parlement.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik wil enkel maar zeggen dat ik vaststel dat een aantal mensen van CD&V die een belangrijke functie hebben, in dit dossier voor hun beurt hebben gesproken. Nu moeten we vaststellen dat degene die de aanzet heeft gegeven voor dit debat, de heer Yves Leterme, niets durft zeggen in dit

parlement. Ik vind het een schande dat hij nu niet durft spreken. Ik betreur dat ten zeerste.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de meerderheidspartijen werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie aangekondigd. Ze moet uiterlijk om 16.30 uur zijn ingediend.

Door de heren Van Nieuwenhuysen en Van Hauthem en de dames Morel en Dillen werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het Parlement zal zich straks over de actualiteitsmoties uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvolging van kwetsbare gezinnen door Kind en Gezin en het eventueel nemen van beschermende maatregelen ten aanzien van kinderen

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, geachte ministers, beste collega's, afgelopen weekend vernamen we opnieuw ontstellend nieuws betreffende kinderverwaarlozing. Een zes weken oude baby overleed ten gevolge van verwaarlozing en ontbering. De ouders zijn heroïneverslaafd.

Het is het zoveelste geval dat we op korte tijd meemaken. We herinneren ons de kinderen die door heroïneverslaafde ouders werden achtergelaten bij een dakloze in Antwerpen en baby Xena, die door de ouders werd verwaarloosd en aan de verwondingen overleed. Telkenmale ging het om ouders die drugsverslaafd waren en gekend waren bij verschillende hulpverlenende instanties. Ik vrees dat het, jammer genoeg, niet om het laatste geval ging.

Instanties als OCMW's, ziekenhuizen, sociale diensten van de politie, het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg mogen samenzitten en kennis hebben van de problemen, het lijkt mij dat het dikwijls ontbreekt aan een

adequaat optreden van deze diensten. Ik heb dikwijls een Dutrouxgevoel. Alle diensten kennen de problemen en plegen overleg, maar op het ogenblik dat beslist moet worden, weet blijkbaar niemand wie waarover kan beslissen.

Als ik reacties lees van Kind en Gezin-consulenten – die stellen dat ze afspraken voor begeleiding maken met de ouders, maar als ze op de afgesproken dag en het afgesproken uur niet binnen geraken, het daarbij laten – vind ik dat we schromelijk tekortschieten. We kunnen niet dulden dat gewoon wordt gezegd dat wel een afspraak was gemaakt, maar dat de deur dicht was en men niet binnen kon.

In Het Laatste Nieuws van 8 januari zegt mevrouw Leen Du Bois van Kind en Gezin: “Wij proberen preventief te handelen. We gaan vaker langs, bezorgen ze meer informatie en tonen hen de weg naar belangrijke punten waar ze voor hulp terecht kunnen, bijvoorbeeld de huisdokter. Maar we hebben geen mandaat om te beslissen dat een kind bij een gezin weg moet. Mochten we die macht wel hebben, dan zouden sommige ouders ons niet vertrouwen.”

Mij lijkt dit de wereld op zijn kop zetten. Een dreiging om hun kind weg te nemen, kan ouders er misschien toe aanzetten om wel daadwerkelijk voor hun kinderen te zorgen. Ik begrijp dat men een kind niet te snel uit zijn thuisomgeving wil wegnemen en dat men preventief en positief wil handelen. Daar heb ik allemaal geen problemen mee. Toch moeten we vaststellen dat in onze samenleving vandaag ouders steeds meer nood hebben aan opvoedingsondersteuning. We moeten ook een stap verder durven gaan. Als we vaststellen dat die opvoedingsondersteuning niet voldoende is, dan moeten we strenger en sneller kunnen optreden. Kinderen verdienen een veilige omgeving waarin ze kunnen opgroeien. Om drama's te vermijden, moet men desnoods de kinderen wegnemen.

Mevrouw de minister, ik begrijp dat u eveneens geschokt bent door deze gebeurtenissen, maar als voogdijminister van Kind en Gezin moet u ook nagaan of Kind en Gezin niet krachtadiger en vooral dwingender moet optreden. Uit de informatie waarover ik beschik, blijkt dat er vrijdag laatstleden wel degelijk een vergadering heeft plaatsgevonden tussen al deze instanties en dat men op een bepaald ogenblik heeft overwogen om het parket in te schakelen om het kindje bij de ouders weg te nemen. Daardoor is het des te schrijnender dat dat niet is gebeurd, met de gevolgen die we allemaal kennen. Mevrouw de minister, wilt u dringend een uitgebreid verslag over deze zaak in de commissie geven?

Vandaag stelt het parket in de krant De Morgen dat het niet akkoord gaat met het standpunt van Kind en Gezin, namelijk dat er zich geen probleem stelt. (*Applaus bij de VLD en CD&V*)

Minister Inge Vervotte: Geachte leden, ik denk dat iedereen in het parlement en in de samenleving het erover eens is dat wanneer kinderen zich in risicovolle situaties bevinden, die zelfs levensbedreigend zouden kunnen zijn, er een mandaat moet zijn van de samenleving om op te treden en ervoor te zorgen dat het kind zich kan ontwikkelen en opgroeien in een veilige omgeving. Dat principe is onbetwistbaar. De vraag is hoe we het in de praktijk kunnen omzetten.

Alles begint met een goede screening en een goede diagnose van een problematische opvoedings situatie en van risicofactoren die in een gezin aanwezig zijn. We zijn er ons ten volle van bewust dat de screening en de diagnose op verschillende plaatsen moeten gebeuren. Gezinnen komen in contact met huisartsen, ziekenhuizen, scholen enzovoort. Die verschillende instanties moeten mee geresponsabiliseerd worden en alert gemaakt. Ze moeten de nodige deskundigheid verwerven en ontwikkelen om een goede diagnose te kunnen stellen. Gelukkig hebben we in Vlaanderen een opportuniteit, namelijk onze consultatiebureaus en regioverpleegkundigen van Kind en Gezin, die bij de geboorte van een kind aan huis gaan. Daardoor kan de inschatting van de risicosituaties beter verlopen omdat men de thuissituatie kan observeren en bekijken. De regioverpleegkundigen van Kind en Gezin worden daarin serieus ondersteund. Ze krijgen daarvoor een extra opleiding en we werken met de meest gevalideerde internationale methodieken die daaromtrent bestaan. We beseffen immers dat dit een delicate aangelegenheid is, waarin we met zoveel mogelijk kennis van zaken en zo adequaat mogelijk diagnoses moeten kunnen stellen. Ik blijf erachter staan dat in de toekomst de analyse moet gebeuren van wat de risicofactoren zijn die aanwezig zijn in een gezin, wat de beschermende factoren zijn, wat de mogelijke opportuniteiten voor het kunnen groeien van beschermfactoren zijn en wanneer deze uit balans zijn, zodat een kind in gevaar is.

Dat zijn de afwegingen die men zeer professioneel moet maken. Er moet enerzijds sprake zijn van professionele ondersteuning, onderzoek en opleiding van en voor deze mensen, maar anderzijds ook van een toetsing. Bij de beoordelingen ter zake wordt niet over één nacht ijs gegaan. De toetsing gebeurt in eerste instantie met een teamverantwoordelijke. De beslissing wordt dus nooit door één persoon genomen, maar in overleg en onder supervisie. Als er sprake is van ernstige risicofactoren, zal er intervisie plaatsvinden. Dat betekent dat er contact wordt opgenomen en overlegd met andere hulpverleners, die wel een mandaat hebben om op te treden.

Ik blijf voorstander van een dergelijke werkwijze. Ik wil niet bepalen dat, steeds als de drugsproblematiek opduikt in een gezinssituatie, de kinderen moeten worden geplaatst. Ik ben geen voorstander van rigide ka-

ders of lijstjes van criteria die automatisch leiden tot plaatsing. Er moet steeds een afweging gebeuren van risicofactoren en beschermende factoren. Wanneer een kind in gevaar is en de risicofactoren zijn aanwezig, moet er uiteraard adequaat worden gehandeld. Er moet dan een behandelingsplan zijn en die situatie moet worden opgevolgd.

De vraag die we ons in deze zaak kunnen stellen, is of de door ons gehanteerde werkwijze volstaat. Is aan de voorwaarden ter zake voldaan? Een voorwaarde is uiteraard ook het aanbod en de professionele ondersteuning. De volgende vraag die we ons kunnen stellen is: werd deze werkwijze toegepast in deze specifieke gezinssituatie, in dit dossier waarnaar u verwijst?

Sta me toe niet in te gaan op het specifieke dossier. Er loopt momenteel immers een gerechtelijk onderzoek. Ook is er sprake van een interne audit. In dat kader wordt deze zaak verder onderzocht. Ook ben ik gebonden aan de wetgeving met betrekking tot de privacy. Wel wil ik één zaak zeker zeggen. Meteen na dit incident is er een onderzoek ingesteld door de interne auditdienst. Dat gebeurde echter niet omdat er een vermoeden zou zijn van schuldig verzuim, zoals werd gesuggereerd in enkele kranten, maar omdat dit de standaardprocedure is. Wanneer een dergelijk incident voorvalt, treedt de interne auditdienst van Kind en Gezin meteen op. Die dienst zal nagaan welke procedures zijn gevolgd en onderzoeken of er voldoende acties zijn ondernomen om de juiste beoordeling te maken. Hij onderzoekt dus of er correct is gehandeld. We wachten de resultaten daarvan af.

Verder werd in een aantal kranten gesuggereerd dat er geen inschatting was gemaakt van het risico in dit gezin. Dat is helemaal niet het geval. Dit gezin werd gediagnosticeerd als problematisch. Op dat ogenblik is er zowel supervisie als intervisie geweest. Er zijn contacten geweest, onder meer met de regioverpleegkundige. Er was ook een zelfstandige vroedvrouw aanwezig. De sociale dienst van het ziekenhuis was hier eveneens bij betrokken. Het is trouwens die dienst die de bal aan het rollen heeft gebracht. Ook de preventiedienst van Lokeren was betrokken partij, net als een vertrouwenscentrum kindermishandeling. Dat deze experts aanwezig waren, doet vermoeden dat men heel ernstig met dit dossier is omgegaan en dat er een beoordeling is gemaakt. We weten echter allemaal dat we niet alle risico's kunnen uitsluiten. Er is echter heel wat gedaan.

Ik wil niet vooruitlopen op het interne en het gerechtelijke onderzoek. Mocht uit beide onderzoeken echter blijken dat er een aantal elementen zijn waarvan ik vandaag geen weet heb, of mochten er een aantal conclusies worden getrokken waarmee we in de toekomst het best rekening houden, dan zal ik niet nalaten om de nodige en gepaste maatregelen te nemen. Laat dit duidelijk zijn:

als de risicofactoren de overhand nemen, moeten we kunnen handelen, moet er een mandaat zijn. Ik ben zeker een voorstander van het verlenen – door de samenleving – van een mandaat om op te treden. Daar bestaan procedures voor. Dan moeten er maatregelen worden genomen om het kind in veiligheid te brengen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, ik stel vast dat er heel wat overlegmomenten zijn. Wat ik heb willen aantonen, hebt u ook u in uw antwoord aangetoond. Er zijn overlegmomenten en procedures, maar op het cruciale moment ontbreekt er een instantie of een persoon die weet wat er moet gebeuren en wie er mag optreden. Naar mijn bescheiden mening wordt er te weinig adequaat opgetreden.

U stelde zelf dat het gezin in kwestie als een probleemgezin werd beschouwd en dat er opvolging gebeurde. Van bij de geboorte van het kind werd al gesignaleerd dat het om een probleemgezin ging en toch is zoiets gebeurd. Ik betreur dat.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil niet vooruitlopen op de resultaten van het onderzoek bij Kind en Gezin of van het gerechtelijk onderzoek, maar ik wil wijzen op de toch wel vrij ernstige verklaringen van de parketwoordvoerder van de rechtbank van Dendermonde. Hij heeft heel uitdrukkelijk gesteld dat er sprake is van verwaarlozing. Bovendien zou de toestand al veel langer dan vorige vrijdag penibel zijn geweest. Volgens hem werd een zware inschattingsfout gemaakt door de begeleidende instanties. Het parket gaat zo ver om te onderzoeken of er sprake is van schuldig verzuim door de begeleidende instanties.

Mevrouw de minister, ik wil u vragen om bij hoogdringendheid initiatieven te nemen om de begeleiding van risicogezinnen te verzekeren. Het is ook heel belangrijk om te zorgen voor een betere coördinatie van de instanties die betrokken zijn bij de begeleiding van risicogezinnen. Op dat vlak loopt er vandaag immers heel veel fout.

De voorzitter: Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, drugs, zowel legale als illegale, houden altijd een risico in. Het is belangrijk dat hulpverleners alert zijn.

In Nederland bestaan er hulpmiddelen om in te schatten wat de risico's en de mogelijkheden zijn. Ze betreffen het beoordelen en het bespreken van de veiligheid van kinderen in hun thuissituatie. Zo zijn er de acht

aandachtspunten van 'Veilig Thuis' en is er ook 'CARE NL', gebaseerd op Canadese praktijken.

Wat is nu de situatie bij ons? U stelt dat er afwegingen moeten worden gemaakt, maar zijn er ook instructies voorhanden? Is er een ruimere kijk op de uithuisplaatsing? Uithuisplaatsing is hoe dan ook pas mogelijk als er een voldoende groot aanbod is. Ik dacht dat 5 jaar geleden een literatuurstudie en een inventaris werden opgesteld over wie in Vlaanderen bezig is met drugsverslaving en kleine kinderen. Kunnen die lijsten geactualiseerd worden? Het is even belangrijk dat er binnen de ruime wereld van de hulpverlening interesse is voor het werken met deze doelgroep. Het is geen makkelijke doelgroep die, gelet op de aanbiedingen en aanvragen, vaak achteruit wordt geschoven.

Ik zou dus graag weten welk aanbod er bestaat en ik maak me zorgen over de verschuiving van de aandacht van verslaafde jonge moeders en vaders naar de aandacht voor zwangere drugsverslaafden.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, de opdracht van ons parlement is ook om, los van de individuele gevallen die vaak pijnlijk zijn, na te denken of we ter zake geen opdracht hebben als decreetgever. We merken slingerbewegingen op in dit domein. Vroeger werd waarschijnlijk te snel aan uithuisplaatsing gedacht. Daarna kwam er de tegenreactie om dat nooit meer te doen omdat het te vaak gebeurde omwille van armoede. Er werd vanuit gegaan dat armoede in een gezin op een andere manier opgelost diende te worden. Nu is het nog steeds zo dat men bijna niet durft over te gaan tot uithuisplaatsing. Er is sprake van een taboe, ingegeven door de sfeer van onze decreten en van het debat dat tien jaar geleden werd gevoerd, waarbij uithuisplaatsingen als de ultieme mogelijkheid werd beschouwd. We moeten opnieuw rekening houden met een veranderende maatschappelijke realiteit. Er moet een andere toon worden gezet in het debat, ook omwille van wie tot de uithuisplaatsing moet overgaan, want dat is een vreselijke opdracht. We moeten heel duidelijk zeggen dat het in sommige gevallen goed en nodig is om een kind te plaatsen.

Ik vrees dat we door de jaren heen veel te veel hebben laten verstaan dat dit het allerlaatste is wat je kunt overwegen. Dat zullen we niet kunnen volhouden. We zullen dat discours, vanuit onze politieke verantwoordelijkheid, anders moeten voeren en duidelijk maken dat het belang van het kind primeert en dat kansen aan ouders geven een mooie zaak is, maar niet ten koste van kinderen.

We moeten ook duidelijk maken dat wij aan de kant van het kind staan, eventueel zelfs met decreetswijzigingen

waarin we dit duidelijk verwoorden en waarmee we het mandaat heel duidelijk maken.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik volg uw gedachtegang, mevrouw de minister. Er moet een goede screening zijn en we moeten de factoren goed analyseren. Maar toch vermoed ik soms dat er een grote naïviteit is bij al die experts. Van mensen die aan de illegale drugs zitten, weet iedereen dat zij op een bepaald moment ontoerekeningsvatbaar en agressief zijn, en dat zowel kinderen als partners vaak het slachtoffer zijn van dat geweld.

Volgens mij moeten we dus niet te veel criteria zoeken. Eén criterium is echt doorslaggevend. Ik hoop dat wij eens durven overgaan tot actie, zoals mevrouw Ceysens zegt. We mogen niet naïef zijn en moeten een goed onderscheid maken tussen probleemfactoren en zwaar gedroegden, want daar zit toch wel een verschil.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: We mogen op basis van één heel erg en betreuenswaardig geval geen paniekvoetbal spelen. Ik wil vermijden dat we in dit debat in een repressieve sfeer terechtkomen, zoals door een aantal sprekers is aangegeven. Er bestaat een toereikend instrumentarium – al kan het misschien beter gecoördineerd worden – om kinderen indien nodig weg te halen uit hun thuissituatie.

Ik wil een pleidooi houden om verder te investeren in de opvoedingsondersteuning en in het werk van Kind en Gezin. De begeleiding van jonge moeders via de consultatiebureaus en de regioverantwoordelijken werkt niet slecht. Misschien moeten we eens nadenken of we niet meer kunnen investeren in de preventie en de bewustmaking in plaats van in de output.

We hebben behoorlijk goede instrumenten om op te treden wanneer het misloopt. Ik denk dat we nog meer moeten investeren in de bescherming en ondersteuning. Op dat vlak volg ik de minister.

De voorzitter: Mevrouw Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Het debat dat we hier houden is heel rijk en heel zinvol. Het is ook iets dat leeft bij de hulpverleners zelf, dus laten we niet doen alsof wij de enigen zijn die daarmee bezig zijn. Het zijn in eerste instantie de mensen die er elke dag bij betrokken zijn, die deze afweging voortdurend moeten maken.

Wanneer er vandaag een incident is, wordt er onmiddellijk gekeken of er schuldig verzuim is bij de hulp-

en dienstverleners zijn. We mogen niet in een sfeer terecht komen waarbij de deskundigheid van de hulpverlening voortdurend in twijfel wordt getrokken. Het uitgangspunt is dat een kind in gevaar niet getolereerd kan worden. Er moet een mandaat zijn en de samenleving moet kunnen optreden. Ik ben het op dat vlak volledig eens met mevrouw Ceysens en ik heb dat ook duidelijk als beginpunt gesteld.

Ik ben het ermee eens dat je moet handelen wanneer risicofactoren doorslaggevend zijn. Uit de cijfers blijkt trouwens dat het aantal uithuisplaatsingen stijgt. Het klopt dus niet dat daar een taboe rond heerst.

Ik ben bereid om daar in de commissie verder over te discussiëren. Het is een heel belangrijk maatschappelijk thema en wij dragen daarin onze verantwoordelijkheid. Ik wil graag abstractie maken van het individuele dossier. Ik vind dat rond dat dossier veel gecommuniceerd is, door verschillende woordvoerders, over schuldig verzuim, zonder bewijzen of onderzoek. Laten we het onderzoek afwachten.

Uit het feit dat er overleg is tussen hulpverleners mag niet worden afgeleid dat er niet zou worden gehandeld. Ik kan het individuele dossier hier niet bespreken om privacyredenen. Ik heb het echter wel bekeken. Er zijn twee A4's waarop staat vermeld hoe vaak men aan huis is geweest en welke evolutie heeft plaatsgevonden in het gezin zelf.

Ik stel voor dat we het debat daarover verder zetten in de commissie en dat we met de nodige nuances de juiste conclusies trekken en de juiste beleidslijnen uitzetten.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, het is inderdaad noodzakelijk dit debat te vervolgen in de commissie.

Mijnheer Caron, het gaat niet over een enkel geval. Het is het vierde geval op rij van het afgelopen jaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de aanvechting van de meeneembaarheid van registratierechten voor het Europees Hof van Justitie

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik maak me zorgen omdat de Europese Commissie het nodig achtte naar het Europees Hof van

Justitie te stappen om de fiscale maatregel die Vlaanderen heeft genomen inzake de meeneembaarheid van de registratierechten, ongedaan te maken. Ik heb u daar in september al over ondervraagd omdat de Europese Commissie toen meer uitleg vroeg aan de Vlaamse Regering.

De Europese Commissie vindt de meeneembaarheid op zich geen probleem maar ze vindt dat die toepasbaar moet zijn voor elke Europeaan wanneer die een hoofdverblijfplaats in Vlaanderen koopt en zijn vorige hoofdverblijfplaats, ongeacht waar in Europa, verkoopt. De reeds betaalde registratierechten op de eerste hoofdverblijfplaats moeten kunnen worden meegenomen bij de aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats in Vlaanderen. Zoniet is deze maatregel discriminatoir, aldus de Europese Commissie, omdat die het vrij verkeer van burgers en kapitaal zou hinderen.

Mijnheer de minister, ik vind dat een onbegrijpelijk standpunt van de Europese Commissie. Vlaanderen voert een woon- en mobiliteitsbeleid met zijn pas verworven fiscale bevoegdheden. België kent een totale bewegingsvrijheid van burgers. Noch Wallonië, noch Brussel voelt zich tekortgedaan door deze maatregel van Vlaanderen. Ik heb het gevoel dat de Europese Commissie bij gebrek aan een zekere daadkracht op belangrijkere domeinen, plots de daadkracht van ondergeschikte besturen wil beknotten.

Ik maak me zorgen over het feit dat het Europees Hof van Justitie de Europese Commissie wel eens gelijk zou kunnen geven. Het is me niet duidelijk op welke verdere argumenten de Europese Commissie zich baseert. Ik heb enkel de persmededeling van de Europese Commissie gezien. Ik zou dan ook graag van u horen wat haar argumenten zijn. Welke argumenten zult u gebruiken om gelijk te krijgen voor het Europees Hof van Justitie? We moeten ook nagaan of het mogelijk is om via het aanpassen van de regeling van de meeneembaarheid de bezwaren van Europa te ontcrachten.

Mevrouw de voorzitter, Europa heeft onlangs gezegd dat een van de zwakste punten in Vlaanderen op de tewerkstellingsmarkt het gebrek aan mobiliteit van de Belgische en Vlaamse bewoners is. Wij willen juist die mobiliteit bevorderen door het makkelijker te maken een woning te verkopen om daarna dichterbij zijn werk te gaan wonen. Als we dit beleid uiteindelijk voeren, is het diezelfde Europese Commissie die ons deze mogelijkheid wil ontnemen. Ik begrijp dat echt niet.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, over de grond van de zaak bestaat in dit parlement

eensgezindheid. Als ik me niet vergis was er in dit parlement een absolute meerderheid toen over dit onderwerp moest worden gestemd. Eenieder onderschrijft de doelstellingen van de Vlaamse fiscale regelgeving met betrekking tot de registratierechten.

Op 27 september hebben we hier een zeer uitgebreid debat gevoerd over de vragen om uitleg, de eensluidende motivatie van de Europese Commissie, het antwoord dat ik op 13 september heb gegeven met betrekking tot de grond van de zaak. Vlaanderen stelt heel duidelijk dat we achter de meeneembaarheid blijven staan omdat ze is gebaseerd op een objectief onderscheid en omdat ze deel uitmaakt van de samenhang van de fiscale maatregelen. We stellen heel uitdrukkelijk dat, zolang er geen Europese fiscale harmonisatie is, Vlaanderen het recht heeft om de meeneembaarheid in haar huidige vorm te behouden.

Ik ga nog een stap verder. Vanzelfsprekend spreekt Europa over een verschil tussen de lidstaten. Als iemand in Wallonië een woning koopt waarvoor hij aan het Waalse Gewest registratierechten heeft betaald, dan zijn die rechten niet verrekenbaar als hij een nieuwe woning koopt in Vlaanderen. Dat is trouwens de grond van de zaak. Een Europees ambtenaar is verhuisd van het ene gewest naar het Vlaamse Gewest.

De Europese Commissie zou een formele stap hebben gezet en de zaak aanhangig hebben gemaakt bij het Europees Hof van Justitie. De Vlaamse administratie heeft de formele besluitvorming niet in haar bezit. Deze ochtend was ze ook niet in het bezit van onze permanente vertegenwoordiging. Na navraag deze namiddag bleek ze ook niet in handen te zijn van de FOD Buitenlandse Zaken. Buiten het Belgabericht heb ik geen verdere informatie over de inhoud van de klacht bij het Hof van Justitie. Van zodra ik daarover uitsluitsel heb, zal ik het u laten weten, zodat we de zaak in de commissie kunnen bespreken.

Mijnheer Sannen, u stelt voor om te onderzoeken welke maatregelen we kunnen nemen om de decreetgeving eventueel bij te sturen zodat er geen veroordeling volgt. We hebben daarover deze ochtend contact gehad met de advocaten die deze regeling hebben uitgewerkt. Ik vrees dat we voor een principiële keuze staan. Ofwel maken we een onderscheid, ofwel maken we er geen. Er is geen marge, behalve als we zouden nadenken over bepaalde verrekeningsformules tussen Engeland en Vlaanderen, tussen Polen en Vlaanderen, tussen Roemenië en Vlaanderen.

Ik zal aan het Steunpunt Financiën de opdracht geven om de zaak te bekijken en eventueel na te gaan of er geen creatieve oplossing mogelijk is om het probleem bij te sturen. Ik vrees echter dat we voor een principiële keuze staan, de keuze waarbij een onderscheid wordt

gemaakt op basis van objectieve parameters enerzijds en de keuze voor de motivatie zoals ze in het decreet is opgenomen, namelijk het bevorderen van de mobiliteit, flexibiliteit en de gezinskwaliteit, anderzijds. Ik kan niet meer argumenten aanreiken om dit objectieve onderscheid te verantwoorden. Ik stel voor dat we daarover rustig verder debatteren in de commissie.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, er is ook een persmededeling van de Europese Commissie. Het is dus niet alleen Belga die hierover heeft bericht.

Op uw laatste element wil ik toch nog even ingaan. Een gewest kan immers ook geïnde belastingen terugbetalen.

Ik vraag me dus af of er geen creatieve oplossing mogelijk is waarbij je de al betaalde registratierechten op een eerder gekochte woning, die je terug verkoopt, terugbetaalt en dit op voorwaarde dat men een nieuwe woning als hoofdverblijfplaats koopt. Daardoor zou je onrechtstreeks ook een vermindering voor de te betalen registratierechten op deze nieuwe woning realiseren. Het lijkt me een mogelijk alternatief denkspoor. Nu realiseer je een meeneembaarheid en gaat het over een vermindering van belasting. Op dat moment blijf je voor iedereen dezelfde belasting innen op de nieuw te kopen woning maar wie zijn vorige hoofdverblijfplaats verkoopt, krijgt zijn al betaalde registratierechten terugbetaald. Op die manier kun je misschien een verrekeningsmechanisme opzetten waarmee je de opmerking van de Europese Commissie kunt omzeilen. Maar ik ben in deze geen technicus. Ik wil enkel dit idee meegeven.

Ik ben wel blij, mijnheer de minister, dat u stelt dat u, zodra u beschikt over de argumenten waarmee de Europese Commissie naar het Hof van Justitie gaat, dat u deze kenbaar wilt maken. Het is belangrijk dat we daarover discussiëren. Maar tegelijkertijd is het ook belangrijk dat we nu al proactief nadenken over mogelijke gevolgen van een uitspraak van het Hof van Justitie. Laten we hopen dat het Hof van Justitie de Commissie niet volgt. Maar mocht dit, in het slechtste geval, wel zo zijn, dan moeten we een ander antwoord vinden.

Minister Dirk Van Mechelen: Dank u wel, u blijkt alvast een gezonde Vlaming te zijn. In plaats van via de fiscaliteit wilt u het regelen via het toekennen van een mobiliteitspremie, die op hetzelfde neerkomt. Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar nog nooit bij had stilgestaan.

Maar in alle ernst, wij moeten in elk geval die formele ingebrekestelling voorkomen. Ik had dat op 27 september in dit parlement ook zo begrepen. Wij zullen daar tot het bittere einde voor vechten.

De heer Ludo Sannen: Ik denk dat het hele parlement de Vlaamse Regering ten volle zal steunen om die meeneembaarheid overeind te houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het uitstippelen van een integriteitsbeleid en het invoeren van een mogelijke deontologische code voor kabinetsmedewerkers

De voorzitter: Minister Bourgeois zal op deze vraag antwoorden.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, dames en heren ministers, ik had oorspronkelijk de vraag ingediend bij de minister-president. Ik vond in de annalen van dit parlement dat de heer Decaluwé in de plenaire vergadering van 18 december 2003 aan minister Van Mechelen een vraag stelde over de invoering van een deontologische code voor mensen die op een kabinet werken. Ik stel nu vast dat de minister van Bestuurszaken gaat antwoorden.

De vraag is gedeeltelijk geïnspireerd op de feiten die zich hebben afgespeeld met een adviseur op het kabinet van minister Van Mechelen. De twee andere sprekers komen daar nog op terug. Ik wou de vraag in een bredere context brengen: hoe zit het met alle kabinetsmedewerkers van hoog tot laag wat de toepassing van de deontologische code betreft. Wij weten dat de minister van Bestuurszaken in zijn beleidsbrief ingaat op de integriteit van alle ambtenaren van hoog tot laag binnen alle departementen van de Vlaamse Gemeenschap, en dat die beleidsbrief extra aandacht besteedt "aan het omgaan van privébelangen en het aanvaarden van relatiegeschenken en uitnodigingen van derden". Dat gaat heel duidelijk over de ambtenarij.

Onze vraag heeft betrekking op de toepassing hiervan ten aanzien van alle kabinetsmedewerkers. De toepassing van het begrip integriteit geldt natuurlijk niet alleen voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap maar net zo goed voor alle kabinetsmedewerkers. Wij hadden gehoopt dat er een deontologische code voor alle kabinetsmedewerkers bestaat. Dat is voor zover wij weten niet het geval.

Ik vraag, mijnheer de minister, of het klopt dat het nieuwe integriteitsbeleid voor de Vlaamse ambtenarij

niet van toepassing is voor kabinetsmedewerkers. Kabinetsmedewerkers die geen ambtenaar zijn, uiteraard, want er zijn ook gedetacheerde ambtenaren bij.

Acht u het wenselijk als minister bevoegd voor het personeelsbeleid van kabinetsmedewerkers om een dergelijk beleid op poten te zetten? Zo ja, wordt er dan gedacht aan de invoering van een deontologische code?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats is het zo dat gedetacheerde ambtenaren op een kabinet wel degelijk integraal gebonden zijn aan de deontologische code voor ambtenaren. Daar is geen enkele twijfel over. De casus waarover straks meer concrete vragen worden gesteld en waar ik niet op inga, valt hieronder. De deontologische code is dan ook van toepassing.

Op de vraag of kabinetsmedewerkers die niet gedetacheerd zijn, gebonden zijn aan de deontologische code die geldt voor de Vlaamse ambtenaren, antwoord ik neen. Dat betekent niet dat ze niet gebonden zijn door enige deontologische regeling. Er geldt een omzendbrief Deontologie voor de Vlaamse Regering die duidelijk bepaalt dat ministers de principes van de deontologische code die geldt voor parlementsleden, moeten naleven. Die code voor parlementsleden slaat ook op hun medewerkers en bij uitbreiding dus ook op de medewerkers van ministers. Die regeling bevat bepalingen omtrent het weren van belangenvermenging, het niet aanvaarden van materiële of geldelijke voordelen in geval van dienstverlening, het handhaven van objectieve procedures enzovoort.

Niettemin is het opportuun dat we nagaan of toch niet in een specifieke regeling moet worden voorzien voor kabinetsmedewerkers, zelfs wanneer ze gedetacheerd ambtenaar zijn. Ik heb dat naar aanleiding van deze casus verder onderzocht en dit behoeft verder werk. We kunnen niet zomaar accidenteel incidenteel zeggen dat we morgen zonder enige wijziging een maatregel uitvaardigen waarin staat dat de deontologische regeling die nu geldt voor ambtenaren, onverkort van toepassing wordt voor kabinetsleden. Die werken in een andere sfeer, namelijk in die van de uitvoerende macht. We moeten nagaan of er meer specifieke bepalingen nodig zijn. De minister-president is bevoegd voor de kabinetsmedewerkers en ik voor het integriteitsbeleid. We zullen daarover nadenken en kijken of er een bijkomende regeling nodig is.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, kunt u daar een termijn op plakken?

Minister Geert Bourgeois: Ik heb geen concreet tijdsplan voor ogen. We zullen het niet laten liggen. Ik

heb in december een integriteitscommissie opgericht. Het lijkt me voor de hand te liggen dat de regering er advies aan vraagt. De zaken die moeten worden geïmplementeerd, zullen worden geïmplementeerd. We willen echter niet morgen zonder enige nuance zeggen dat de deontologische code voor ambtenaren van toepassing wordt op kabinetsleden. Volgens mij moeten er specifieke bepalingen worden uitgewerkt.

De heer Jan Peumans: Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar een kabinetsmedewerker Ruimtelijke Ordening

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het gerechtelijk onderzoek naar een kabinetsmedewerker Ruimtelijke Ordening

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik moet tot mijn spijt vaststellen dat de laatste tijd uw kabinet op heel wat interesse mag rekenen van justitie. Op 22 juni 2006 was er reeds een eerste huiszoeking op uw kabinet en werd een van uw topadviseurs verhoord. Alhoewel er aanwijzingen waren dat de man in kwestie zich persoonlijk heeft beziggehouden met het afleveren van bouw- en verkavelingsvergunningen, werd hij bij gebrek aan bewijzen niet in verdenking gesteld. Mijnheer de minister, u behield dan ook uw volste vertrouwen in uw medewerker, en dat was uiteraard uw volste recht.

Blijkbaar is er echter toch iets misgelopen.

Uw adviseur zou zich hebben laten betalen voor het afleveren van bouw- en verkavelingsvergunningen. Ik stel het uitdrukkelijk in de voorwaardelijke wijze. Niet alleen aannemers waren in zijn diensten geïnteresseerd: ook de namen van schepenen, burgemeesters, provincieraadsleden en zelfs nationale politici duiken op. Ik ben benieuwd of we ooit zullen te weten komen hoe de vork aan de steel zit, dan wel of dit in de doofpot zal verdwijnen.

Eergisteren werd uw kabinetsmedewerker aangehouden en in verdenking gesteld voor fraude, corruptie en valsheid in geschrifte. Gisteren gebeurde opnieuw een huis-

zoeking op uw kabinet. De heer De Reuse heeft u al op 23 maart 2006 geïnterpelleerd over een geval van mogelijke fraude vanwege ambtenaren van AROHM West-Vlaanderen en de dienst Land van Aminoal. Toen werden terecht veel vragen gesteld over de interne controle en de interne audits van de Vlaamse administratie. U was toen van oordeel dat er een grondig onderzoek moest gebeuren: “teneinde vervolgens met kennis van zaken een verbetertraject uit te stippelen en te implementeren”.

Blijkbaar heeft dat grondig onderzoek weinig uitgehaald, want uw kabinetsmedewerker werd zelfs in november en december 2006 nog voor zijn diensten betaald. Het is bijgevolg logisch dat er vragen rijzen. Ik zou u de volgende vragen willen stellen. Hoe is het mogelijk dat drie jaar lang op uw kabinet kan worden gesjoemeld? Welke intern controlesysteem is op uw kabinet gebruikt? Wat is het resultaat van de interne audit over de werking van AROHM? Wat zal er gebeuren met de bouw- en verkavelingsvergunningen die door uw medewerker frauduleus zouden zijn afgeleverd? Bent u van plan om u namens de Vlaamse Regering burgerlijke partij te stellen om de belangen van het Vlaamse Gewest te vrijwaren? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, geachte leden van de regering, geachte collega's, ik zal het relaas van de feiten niet overdoen, want het staat uitgebreid in de kranten. Het feit dat uw naaste medewerker voor Ruimtelijke Ordening en een zaakvoerder van een immobiliënkantoor uit Aalst zo ongeveer uit hun bed zijn gelicht heeft alleszins de geloofwaardigheid van de ruimtelijke ordening geen goed gedaan. En het houdt daar misschien niet bij op. Op basis van informatie uit gerechtelijke middens is al gesuggereerd dat ook politici misschien een beroep hebben gedaan op de handen spandiensten van uw kabinetsmedewerker. Ik spreek duidelijk in de voorwaardelijke wijze.

Het valt me op dat u er zich in dit dossier, en ook in het vorige dossier over fraude bij de buitendienst van AROHM in West-Vlaanderen, iets te gemakkelijk vanaf maakt. U blijft redelijk kalm en zegt dat u maximaal meewerkt met het onderzoek. Dat is terecht. Maar toch mag worden gezegd dat de man een erg belangrijke adviseur van u was. U kunt me corrigeren, maar ik denk dat hij uw topadviseur inzake Ruimtelijke Ordening was sinds uw kabinetschef Ruimtelijke Ordening anderhalf jaar geleden is vertrokken. De man heeft jarenlang een zeer belangrijke beleidsverantwoordelijkheid uitgeoefend.

Ik heb bijgevolg een vraag over uw politieke verantwoordelijkheid. Waarom hebt u niet eerder opgetreden

tegen een adviseur die een erg belangrijke adviesfunctie had inzake ruimtelijke-orderingsdossiers? Een jaar geleden is de man al verhoord. Vandaag blijkt dat de aanhouding met dezelfde dossiers te maken heeft, al zijn die misschien aangevuld met nieuwe informatie.

Mijn tweede vraag is eigenlijk een beetje analoog met die van de vorige spreker. Om welke dossiers gaat het? Er wordt bijvoorbeeld melding gemaakt van minstens drie grote bouw dossiers. Welnu, wat zult u doen met de dossiers die onder het gerechtelijk onderzoek vallen? Zult u ze 'on hold' zetten, of is het daarvoor te laat? Ik ben benieuwd, want misschien gaat het inderdaad om vrij grote bouwprojecten, met alle consequenties van dien.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, laat me vooreerst toe te stellen dat ik het inderdaad evident vind dat ik vandaag, naar aanleiding van wat in de pers is verschenen, deze vragen voorgelegd krijg. U hebt misschien de wenkbrauwen gefronst, maar ikzelf was bijzonder verrast door de feiten die zich deze week hebben voorgedaan. De betrokken raadgever was een tiental dagen geleden opgeroepen om zich om 8 uur aan te melden bij de politie van Aalst. Eigenlijk was zowel bij zijn raadsman als bij diegenen die het dossier hebben opgevolgd, de indruk gewekt dat dit gewoon was om het dossier af te sluiten en om een aantal dingen die in het eerste onderzoek waren opgevraagd terug te overhandigen aan de betrokkene. Toen ik 's namiddags op de hoogte werd gebracht van het feit dat de betrokkene opnieuw zou worden voorgeleid voor de onderzoeksrechter, was dit voor mezelf en voor mijn medewerkers een bijzonder zware slag, die helemaal als een verrassing kwam.

Op dat ogenblik heb ik vanzelfsprekend onmiddellijk een maatregel van orde genomen. De enige maatregel die ik op dat ogenblik kon treffen, was de ambtenaar in kwestie met onmiddellijke ingang schorsen.

U zult wel begrijpen dat ik niet kan ingaan op de grond van het onderzoek, waarover ik trouwens meer verneem via de media dan ikzelf als minister via mijn raadsman kan vernemen. Eén ding kan ik u wel zeggen, met betrekking tot de drie gemeenten die werden vernoemd en waarvan er zoals u weet twee in Vlaanderen liggen. Ik heb mijn secretaris-generaal de opdracht gegeven om daar alle bouwberoepen van de laatste jaren na te kijken. Uit dat onderzoek, dat vanmorgen werd beëindigd, blijkt dat er dienaangaande geen enkele onregelmatigheid werd vastgesteld. Mochten er inderdaad dossiers naar voren komen, dan zal ik met genoeg nagaan welke het zijn en op welke manier ze zijn behandeld.

Met betrekking tot de werking van het kabinet, wil ik heel duidelijk zijn. Als ik hoor of lees dat de medewer-

ker zich liet betalen voor het afleveren van bouwvergunningen, dan moet ik eerlijk gezegd toch mijn wenkbrauwen fronsen. Er zitten in dit parlement nogal wat burgemeesters en schepenen, die dus weten hoe het er in de praktijk aan toe gaat. Voor alle duidelijkheid wil ik stellen dat mijn medewerkers geen bouwvergunningen verlenen en zelfs niet rechtstreeks tussenkomen in de vergunningsprocedure, omdat die zoals u weet als volgt verloopt. Het college vraagt advies aan de gemachtigde ambtenaar van een provinciale buitendienst, volgens artikel 43, krijgt dat advies en baseert zich daarop voor het verlenen van een vergunning. Ofwel is artikel 44 van toepassing, waarbij het college rechtstreeks de bouwvergunning uitreikt en waarbij de gemachtigde ambtenaar en de stedenbouwkundige ambtenaar de kwaliteitscontrole doen en schorsen of niet schorsen. Mijn kabinet is daar niet bij betrokken.

De tweede stap bij het verkrijgen van een vergunning is de mogelijkheid voor de particulier om beroep aan te tekenen bij de bestendige deputatie. Op dat ogenblik zijn er twee mogelijkheden. Ofwel wordt de negatieve vergunning van het college van burgemeester en schepenen opnieuw negatief beoordeeld door de bestendige deputatie. Op dat ogenblik stopt de vergunningsprocedure en stopt de beroepsprocedure: twee keer negatief is negatief.

Een andere mogelijkheid doet zich voor wanneer het college negatief had geadviseerd, maar de deputatie een gunstig advies geeft en een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning verleent. Op dat ogenblik kan ofwel de stedenbouwkundige ambtenaar ofwel het college van burgemeester en schepenen in beroep gaan tegen die beslissing van de deputatie bij de minister van Ruimtelijke Ordening.

U weet dat er in Vlaanderen in 2006 ongeveer 80.936 bouwaanvragen werden behandeld, waarvan er 356 in beroep zijn voorgelegd aan de minister van Ruimtelijke Ordening, wat neerkomt op 0,44 procent. Wat doet de minister van Ruimtelijke Ordening in een dergelijke beroepsprocedure? Het dossier wordt afgehandeld door de administratie RO na het BBB door het departement. Onder leiding van de secretaris-generaal worden de bouwberoepen behandeld en met een nota en twee ministeriële besluiten overgemaakt aan de bevoegde minister.

Het dossier komt op het kabinet toe en wordt behandeld door een eerste raadgever. Nadat het geadviseerd is door die raadgever, wordt altijd de opinie gevraagd van een tweede raadgever. Er zijn gevallen waar er geen akkoord is tussen beide raadgevers. Dan komt er een meeting, onder leiding van de kabinetschef, waarbij er gediscussieerd wordt over de aard van het dossier en het in te nemen standpunt. In een aantal delicate dossiers ben ik persoonlijk bij de vergadering aanwezig

geweest. Vaak vragen we er de betrokken ambtenaren bij om een oordeel te vormen. In het andere geval kan er een derde opinie worden gevraagd. Ten slotte wordt het dossier, voor ik het onderteken, voor een advies voorgelegd aan de kabinetschef. Het wordt geparafeerd en dan door mij ondertekend. Er is een zeer duidelijke afspraak tussen mezelf en – in het verleden de directeur-generaal – de secretaris-generaal, dat als de administratie een probleem heeft met een dossier, de secretaris-generaal rechtstreeks contact neemt met mij als bevoegd minister. Deze procedure heeft ertoe geleid dat, zelfs bij zeer moeilijke beroepsprocedures, er de voorbije acht jaren nooit moeilijkheden zijn geweest.

Ik kan mij dus niet voorstellen dat er op mijn kabinet, met betrekking tot de enige procedure waar we bij betrokken zijn, namelijk het beroep in het geval van bouw- of verkavelingsdossiers, gesjoemeld zou zijn. We voeren de strengste controleprocedures uit en leggen de grootst mogelijke integriteit aan de dag.

Op 22 juni 2006 is de betrokkene inderdaad ondervraagd en was er een huiszoeking in zijn kantoor op mijn kabinet. Ik heb toen onmiddellijk een advocaat aangesteld om mijn belangen en die van de Vlaamse Gemeenschap te bewaken. Op 11 juli 2006 kreeg ik van de advocaat de mededeling dat na contact met de onderzoeksrechter de betrokkene niet in verdenking werd gesteld en de 10 elementen van het Openbaar Ministerie niet weerhouden werden. Er zou dus geen strafprocedure komen. De betrokkene heeft na een 'verlof', zijn werkzaamheden begin september hervat. Hij is hoofdzakelijk belast met de contacten met dit parlement. Vele leden uit de commissie kennen hem, want hij behandelt de schriftelijke en mondelinge vragen, de interpellaties, de verzoekschriften en het opstellen van de beleidsbrief. Hij is op het kabinet dus niet bezig met bouwberoepen of met ruimtelijke planning of met goedkeuring van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ik sta nog altijd achter mijn standpunt van september dat betrokkene het recht had om zijn functie weer op te nemen en zijn taken uit te voeren, die hij trouwens uitstekend vervult. De betrokkene zat de laatste maanden in de commissie naast mij en ik heb nooit één lid van de commissie of het parlement daar één opmerking over horen maken.

Het imago van Ruimtelijke Ordening en de gebeurtenissen in West-Vlaanderen wegen heel zwaar op alle ambtenaren van het agentschap Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen. Dat heeft opnieuw vertragingen tot gevolg en veel negatieve beslissingen, omdat er een ongelooflijke psychose heerst in de administratie.

Mijnheer Huybrechts, u zegt dat ik dat lijdzaam toelaat. Wel, u vergist zich volledig. Als er de voorbije weken en maanden over 1 zaak is vergaderd, dan was het wel over hoe we dit moeten aanpakken. Op dit ogenblik is een volledige audit vergunningenbeleid uitgevoerd. Er is

een audit uitgevoerd, en dossiermatig gecontroleerd, over de werking van de buitendienst West-Vlaanderen. De audit van de buitendienst Oost-Vlaanderen is klaar en die van de buitendienst Antwerpen zit in een finaal stadium.

Naar aanleiding van de interpellatie van de heer De Reuse in de commissie, heb ik gezegd dat vanaf het moment dat de audit West-Vlaanderen klaar is, we de resultaten zouden implementeren voor heel Vlaanderen. De audit werd afgeleverd op 30 november 2006. Ik heb onmiddellijk de opdracht gegeven aan de heer Kolacny, de nieuwe administrateur-generaal van het agentschap Ruimtelijke Ordening, om dit te vertalen. Dit heeft geleid tot een beslissing van mijzelf op 20 december, na een werkvergadering op 18 december op mijn kabinet.

Ik heb mijn goedkeuring gegeven aan het document Herstructurering en Cultivering van de Ruimtelijke-Orderingafdelingen in Vlaanderen. We hebben een volledig onderzoek gedaan over de aanpak hiervan, over de implementatie van de verbeteringsprocessen, over het voorkomen van anomalieën en over de versterking van de integriteit. Dit document kan worden besproken in de commissie voor Ruimtelijke Ordening. Daar kunnen we naar een oplossing zoeken op korte en op lange termijn.

Enkele aanzetten die erin worden gegeven, zijn: we zullen in alle buitendiensten een nieuwe organisatie opstarten, waarbij we werken met functionele teams. De dossierbehandeling zal dus niet langer individueel gebeuren en we nemen het bancaire systeem over. Dat laatste wordt in vakjargon het vierogenprincipe genoemd, waardoor elk dossier telkens binnen functionele teams kan worden bekeken door meerdere collega's, vooraleer het ter ondertekening wordt voorgelegd aan de gemachtigd of stedenbouwkundig ambtenaar.

Er is bepaald dat we in samenspraak met de MOD van het departement RWO en met minister Bourgeois en zijn diensten, inzake het integriteitsbeleid de Ruimtelijke Ordening als een pilootproject zullen weerhouden om zo snel mogelijk een integriteitscode tot stand te brengen die zal worden gevolgd door alle ambtenaren. Naar aanleiding van het conflict in West-Vlaanderen is daarover de voorbije maanden in de verschillende buitendiensten gepraat.

Het is de bedoeling dat het IT-systeem, het Brederosysteem dat vandaag functioneert in West- en Oost-Vlaanderen, zal worden toegepast in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen, zij het in afgeslankte versie. We noemen dit in vakjargon Bredero light. Het is een systeem dat ertoe leidt dat elke ambtenaar die in een bepaald stedenbouwkundig dossier een handeling stelt, automatisch wordt geregistreerd in het systeem, waar-

door het perfect mogelijk is het dossiertraject op te volgen, te reconstrueren en te evalueren met managementtools, die ook in het systeem worden opgenomen.

Deze nota is na de nota van mezelf, herwerkt en afgeleverd door de heer Kolacny op 26 december 2006. Binnen de menselijke middelen en mogelijkheden doen we er alles aan om in het beleidsveld Ruimtelijke Ordening de integriteit maximaal te doen naleven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Pieter Huybrechts: Ondanks alle pogingen is er blijkbaar toch iets misgelopen. Ik kan me niet indenken dat een kabinetsmedewerker zomaar wordt aangehouden op verdenking van fraude, corruptie en valsheid in geschrifte. Ik hoor graag dat u een zo waterdicht mogelijk systeem probeert uit te werken. Iedereen zal daarbij gebaat zijn.

Ik wil zeker niet alleen uw kabinet viseren. Ik denk dat er een waterdicht systeem moet komen voor de hele Vlaamse administratie. Ik denk dat ook bij minister Vandenbroucke, op het kabinet van Onderwijs, een en ander moet worden rechtgezet.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik vind het goed te horen dat vooral het debacle West-Vlaanderen aanleiding heeft gegeven tot een aantal demarches op beleidsniveau.

Maar uw antwoord op de vraag waarom u vorig jaar niet bent opgetreden, stelt me eigenlijk een beetje teleur. Als u te maken hebt met een cruciale positie en een serieuze verdenking, die nu nog grotere vormen aanneemt, vind ik het niet meer dan logisch dat u uit voorzorg bewaren- de maatregelen neemt.

Volgens de profielomschrijving die uw medewerker heeft op de website van uw kabinet, behandelt de man in kwestie vergunningendossiers. Het kan zijn dat het in de praktijk anders loopt, maar ik heb me daarop gebaseerd en ik verneem dat dat ook zo is.

Mijnheer de minister, uiteraard is het niet zo dat u of uw medewerkers vergunningen afleveren. Ik denk dat het spel heel wat subtieler verloopt. Het gaat dan om het voortrekken van dossiers en het sturen van adviezen. Ik ontvang signalen uit de administratie dat de druk soms heel groot is om een bepaald advies in een bepaalde richting af te leveren.

Ik heb het verslag van de ombudsman van 2002 gelezen. Toen al ging een oranje licht flikkeren over een flagrante bouwovertreiding, waarbij uw medewerker – en u hebt uiteindelijk uw handtekening gezet – zijn boekje een beetje te buiten ging. De ombudsman schrijft in het jaarrapport van 2002: “Volgens de Vlaamse Ombudsdienst kan een minister aan zijn stedenbouwkundige

inspecteur natuurlijk verduidelijkingen vragen en hem op vergissingen wijzen, maar de minister kan hem niet zijn mening opdringen. In dit geval meent de Vlaamse Ombudsdienst dat de formulering van de kabinetsnota toch wijst op het opdringen van een mening en dat is strijdig met de principes van het injunctierecht. Ook de ombudsnorm rechtszekerheid en gerechtvaardigd vertrouwen is geschonden. Het vertrouwen van de verzoeker in een correcte behandeling van het stedenbouw- misdrijf werd geschaad.”

Het is een paar jaar geleden, maar het was een teken aan de wand.

Minister Dirk Van Mechelen: Een stedenbouwkundige inspecteur komt in generlei wijze tussen in het vergunningverleningsproces. De stedenbouwkundige inspecteur treedt op in het handhavingsluik. Ik verheel niet dat ik en veel leden van dit Vlaams Parlement zich sinds 1999 ‘not amused’ voelen met de handelwijze in bepaalde dossiers van de stedenbouwkundige inspectie en daar neem ik de volle politieke verantwoordelijkheid voor mijn handelen op mij. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik begrijp uw redenering, maar dat is niet mijn punt. Mijn punt is dat de medewerker in kwestie toen ook de pen heeft vastgehouden voor dit dossier. Of het nu een handhavingsinspecteur was of een stedenbouwkundige ambtenaar die adviezen verleent over vergunningen, blijft in se gelijk. Toen werd voor dit concrete dossier al een signaal gegeven door de Vlaamse Ombudsdienst dat de medewerker misschien zijn boekje te buiten is gegaan. Dat wil ik hiermee illustreren.

Mevrouw de voorzitter, ik wil ook nog een meer algemene beschouwing maken over Beter Bestuurlijk Beleid.

Ik heb al eerder gezegd dat de principes waarop Beter Bestuurlijk Beleid gebaseerd is, zeer eerbaar zijn en dat we ze goed moeten bewaken. Mijnheer de minister, ik stel vast dat onder de term Beter Bestuurlijk Beleid de voorbije jaren ook heel wat benoemingen zijn gebeurd, onder andere voor topfuncties. Voor de drie benoemingen van belang binnen het departement Ruimtelijke Ordening gaat het om medewerkers die op uw kabinet hebben gewerkt.

Minister Dirk Van Mechelen: Dat is formeel onjuist. De heer Braeckman, secretaris-generaal van het departement, heeft nooit op mijn kabinet gewerkt. De heer Kolacny, administrateur-generaal van het agentschap, heeft nooit op mijn kabinet gewerkt. Dat zijn de twee topfuncties.

De heer Rudi Daems: De heer Braeckman werkte op het kabinet van minister-president Dewael.

De voorzitter: Mijnheer Daems, dat is een ander onderwerp. Ik stel voor dat u daar eventueel een andere vraag over stelt in de commissie.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mocht dat dossier in de volgende weken of maanden nog een staartje krijgen doordat er politici bij betrokken worden, dan zal mijn fractie niet nalaten om een voorstel te doen om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten.

De voorzitter: Dat zullen we op dat ogenblik moeten beoordelen.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik heb veel respect voor uw onkreukbaar imago en ik wil geen expert zijn in dat dossier. Ik ben wel bekommerd om de positie van de kabinetsmedewerkers. Vandaag wordt helaas weer in De Morgen een kabinetsmedewerker Ruimtelijke Ordening genoemd, in het dossier van het nieuwe stadion voor Club Brugge. Ik reken u dat niet aan, want u kunt daar wellicht niets aan doen. Ik zou wel graag hebben dat Ruimtelijke Ordening uit de sfeer van verdachtmaking kan geraken en dat kabinetsmedewerkers – ik ben er zelf een geweest, ik weet dus waarover ik praat – elke vorm van belangenvermenging vermijden. Een krantengerucht is ook maar een krantengerucht, maar ik ben erover bekommerd want het gaat om een zeer delicaat dossier waar veel commotie over wordt verwacht. Ik zou dat dossier graag zuiver willen houden en – samen met u – onkreukbaar behandelen.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik kan alleen maar veronderstellen dat dat te maken heeft met de zeer ambitieuze plannen van een voetbalclub die voor het eerst ter sprake zijn gekomen naar aanleiding van het debat over de stedelijke afbakening van Brugge. Er is trouwens binnen de regering een afspraak gemaakt dat daarover een toelichting zal komen zowel van de administratie Ruimtelijke Ordening als van de betrokken club om de plannen toe te lichten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inwerkingtreding van de nieuwe renovatiepremie

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb een wat eigenaardig

verhaal over de renovatiepremie. Wie vandaag renoveert of bouwt in Vlaanderen, kan van geen enkele vorm van ondersteuning genieten. Daarom is in het regeerakkoord ingeschreven dat er op een of andere manier een ondersteuning zal komen. Naar aanleiding van de besprekingen over de begroting 2007 is er al gecommuniceerd dat er een nieuwe renovatiepremie zou komen, zelfs met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2006. Er zijn een aantal voorwaarden aan verbonden die ik niet ken. Ik hoor wel vertellen dat men werken kan indienen die voor 30 percent kunnen worden gesubsidieerd, met een maximum van 10.000 euro. Dat is goed nieuws.

Mijnheer de minister, kort voor de kerstvakantie is er duidelijk gecommuniceerd dat er een beslissing is over de renovatiepremie, die in voege zou treden met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2006. Als dat in de krant komt, is het vanzelfsprekend dat mensen die aan het renoveren zijn, mij op een zitdag komen vragen wat ze moeten doen om een dergelijke renovatiepremie te krijgen en aan welke voorwaarden ze moeten voldoen. Als goed geïnformeerd parlementair, vraag ik me dan af of me iets ontgaan is. Ik heb niets zien passeren op de Vlaamse Regering. Nu blijkt dat er vandaag nog altijd geen beslissing is genomen door de Vlaamse Regering. Er is geen besluit. Er wordt gezegd dat dat nog een aantal maanden kan duren.

Mijnheer de minister, als de premie wordt ingevoerd met terugwerkende kracht, willen kandidaat-bouwers de voorwaarden kennen. Wij zouden ze eventueel kunnen kennen door politiek overleg. Men heeft vragen over de geldende inkomensgrenzen. Werken zijn tevens bijzonder gevoelig in verband met zwartwerk. Daarom willen mensen weten of de aannemer geregistreerd moet zijn of niet. Ze willen het type van facturen kennen, en het type van werken. Persoonlijk heb ik ook een veranda verbouwd, ik kan er misschien ook nog van genieten, maar ik weet dat niet.

Dit is alleszins een vreemd verhaal. U hebt een aantal elementen naar voren gebracht, onder andere over types van werken, en over het al dan niet cumuleren met sociale leningen. U hebt het volgende gezegd: "De voorwaarden staan vast. De renovatiepremie zal hoe dan ook gelden voor werkzaamheden vanaf 1 januari 2006." Hoe kan een kandidaat-bouwer weet hebben van een bepaalde voorwaarde die blijkbaar al vaststaat, als de Vlaamse Regering nog geen beslissing heeft genomen?

Mijnheer de minister, hoe zit de vork in de steel? Ik weet ook dat we daarvoor 50 miljoen euro hebben gereserveerd in de begroting. Wat zijn nu de voorwaarden voor mensen die verbouwingen hebben gedaan of gaan verbouwen? Hoe kunnen die mensen dat weten? Wanneer wordt dit daadwerkelijk van kracht?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij met deze vraag. Ik stel vast dat er heel veel belangstelling is voor die premie. Ik krijg daar ook heel veel brieven en e-mails over. Ik word er ook officieus over aangesproken door parlementsleden.

We hebben hier het nodige geld voor uitgetrokken, namelijk 50 miljoen euro. Dat is een recurrent bedrag, gedurende deze regeerperiode. Facturen gelden al vanaf 1 januari 2006. Voor dat retroactieve aspect heb ik de begrotingsgoedkeuring gekregen van minister Van Mechelen. Dat is erg belangrijk. Ik ben hem daar erg erkentelijk voor.

De eerste die heeft gecommuniceerd over die renovatiepremie, was minister-president Leterme, op de jaarvergadering van de VCB, in de eerste helft van september van vorig jaar. Hij had het toen over een bedrag van 28 miljoen euro dat daarvoor zou worden gereserveerd. Ik ben begonnen met mijn communicatie na de begrotingsonderhandelingen. Toen was het bedrag 50 miljoen euro geworden. Ik heb altijd gezegd dat dit begin 2007 in werking zou treden, maar dat het niet januari 2007 zou zijn. Ik heb dat altijd laten rechtzetten, zelfs via Belgaberichten, om geen enkel misverstand te creëren.

We gaan nu op heel korte termijn een besluit voorleggen aan de Vlaamse Regering waarin de voorwaarden en de criteria van de renovatiepremie worden vastgelegd. Dat kan al volgende week zijn, maar waarschijnlijker gebeurt het de week nadien. Vervolgens moet het besluit worden voorgelegd aan de Raad van State. Meteen nadien zullen de mensen een aanvraag kunnen indienen.

Ondertussen hebben we niet stilgezeten. De administratie heeft zich voorbereid. Er zijn mensen aangeworven, zowel ambtenaren als technische inspecteurs. Er wordt een informatieprogramma vervolmaakt om die premie te kunnen berekenen die aan de mensen zal worden uitgekeerd. Ondertussen is er op de website van www.bouwenenwonen.be informatie over de renovatiepremie, waarbij verwezen wordt naar het adres wonen-vlaanderen@rwo.vlaanderen.be.

Ik heb altijd gezegd dat het voor het voorjaar van 2007 zou zijn, en niet voor januari 2007. Ik heb dat vaak gecorrigeerd. We liggen ter zake helemaal op schema. Dat is steeds in de communicatie van september opgenomen. Het besluit gaat nu naar de Vlaamse Regering, en vervolgens naar de Raad van State. Dan kunnen de mensen hun aanvraag doen. Ondertussen heeft de administratie zich voorbereid met het oog op het toekennen van een renovatiepremie. Dat is een uiting van goed bestuur. Er is sprake van een informaticaprogramma. Er komen extra krachten om die dossiers te behandelen en de men-

sen het geld te geven waarop ze aanspraak kunnen maken. Er is ook een website.

Vanuit het oogpunt van goed bestuur hebben we alles gedaan wat hoort te gebeuren. We zijn daar op geen enkele manier in de fout gegaan. We hebben daar geen probleem.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik vind dat geen uiting van goed bestuur. Nu doet men uitschijnen dat de voorwaarden vastliggen. Het informaticaprogramma ligt vast, net als de berekeningswijze. Het enige dat nog niet vastligt, is de beslissing van de Vlaamse Regering en het advies van de Raad van State. De goede werkwijze is dat de regering een besluit neemt, dat vervolgens wordt meegedeeld. Ik heb er geen probleem mee dat er mededelingen gebeuren naar aanleiding van de begroting. U hebt echter gezegd dat de voorwaarden vaststaan en dat het geen enkel probleem vormt dit retroactief toe te kennen. Dat is de omgekeerde wereld. Mensen hebben nu al vragen over hoe ze moeten factureren, wat op die facturen moet staan, en over welk type werken het gaat. Dit is blijkbaar nu al opgenomen in informaticaprogramma's van de administratie, die daarover al mededelingen doet. Dan vraag ik me af wat nog de waarde is van de Vlaamse Regering of van een besluit van die regering.

Vanuit het oogpunt van de rechtsgeldigheid bent u dan niet goed bezig. Ik heb er geen enkel probleem mee dat uw ambtenaren dit goed voorbereiden, maar er ontbreekt nog één belangrijk element, namelijk de regeringsbeslissing en het advies van de Raad van State. Pas dan kunnen er dossiers worden ingediend.

Ik vind de werkwijze enorm voorbarig en bijzonder gevaarlijk. Mensen die al hun hoop hebben gesteld op het verkrijgen van de middelen, zullen die misschien niet ontvangen omdat ze niet aan de voorwaarden blijken te voldoen. Nu staan er al voorwaarden op de website, maar die kunnen tijdens het politieke overleg nog worden gewijzigd. Ik vind dit eerlijk gezegd geen goede aanpak.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op 18 september 2006 deed u een persmededeling waarin stond dat u een nieuwe renovatiepremie uitwerkte. Als reactie daarop rinkelden in alle gemeentehuizen de telefoons. De ambtenaren op de stedenbouwkundige diensten konden mij als toenmalige burgemeester alleen maar zeggen dat ze van niets wisten.

Het aankondigingsbeleid hoort niet bij deze regering. U moet de zaken eerst goed uitwerken en vervolgens moet u daarover een mededeling doen aan de mensheid

in Vlaanderen. Pas als alles is uitgewerkt, mag u meedelen dat er een renovatiepremie is en de gemeenten moeten al weten welke formulieren nodig zijn. Nu krijgen de gemeenten opnieuw vragen, want in september werd aan de burgers geantwoord dat de formulieren begin 2007 afgehaald konden worden. Nu moeten we aan de burgers zeggen dat de Raad van State moet worden afgewacht en dat de premie nog niet werd goedgekeurd. Welke elementen ontbreken er volgens u voor een behoorlijk en geloofwaardig bestuur? Dit is geen goede zaak voor de lokale besturen.

Minister Marino Keulen: We zijn het er allemaal over eens dat het goed is dat de renovatiepremie er komt. De premie is goed voor de woonkwaliteit en voor de portemonnee van de mensen. Soms krijg ik het gevoel dat hier het tegenovergestelde idee leeft.

Ik noch mijn kabinet hebben ooit meegedeeld dat de voorwaarden vast liggen. Ook de geruchten over de datum heb ik altijd meteen laten corrigeren door mijn medewerkers. Ik word immers meer dan u bevraagd over de datum. Ik pak graag de verantwoordelijkheid op me voor de daden die ik stel, maar ik wijs de verantwoordelijkheid af voor de daden die ik niet heb gesteld.

Alle voorbereidingen die nodig zijn en die al konden worden getroffen inzake het extra equiperen van de administratie, het proberen op punt zetten van de informatica en van de informatiekkanalen zoals de website, werden getroffen. Dat is een toonbeeld van goed bestuur.

We hebben altijd laten weten dat de renovatiepremie er komt in het voorjaar van 2007. Dat zal ook het geval zijn, want de fondsen zijn er en de administratie werd uitgerust en staat klaar. We geven aan de mensen wat ze voordien niet kregen: een nieuwe renovatiepremie.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u bent een uitstekende communicator, maar wat er nu gebeurt, is geen voorbeeld van goed bestuur. Voor de mensen is er geen enkele transparantie.

Ik noteer ook dat de voorwaarden voor de renovatiepremie nog niet vastliggen en dat het opnieuw de media zijn die zich vergist hebben. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict

– 1042 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, collega's, u zult zich nog herinneren dat we vlak voor het kerstreces een motie betreffende een belangenconflict hebben ingediend. Toen werd afgesproken om die te verwijzen naar de agenda van vandaag. We hebben de motie ingediend omdat het betreffende wetsontwerp de dag erna in de Senaat zou worden besproken. Het wetsontwerp werd inderdaad besproken in de Senaat en er werd ook over gestemd. Het wetsontwerp werd ingediend door federaal minister Onkelinx en gaat over de gerechtelijke opleiding en over de oprichting van het instituut voor gerechtelijke opleiding, of kort gezegd: over de magistratenschool.

Aan het wetsontwerp is een hele geschiedenis vooraf gegaan. In het verlengde van de affaire-Dutroux werd het zogenaamde Octopusakkoord gesloten. Daarin werden afspraken gemaakt over de hervorming van de politiediensten en van de gerechtelijke organisaties en werd ook afgesproken dat de gemeenschappen bevoegd zouden zijn voor de opleiding van de magistraten.

Er werd afgesproken dat dit in de vorm van een inter-universitair centrum zou gebeuren. De minister van Justitie zou een samenwerkingsakkoord sluiten met de gemeenschappen, waarbij ook een functionele band met de Hoge Raad moest worden voorzien.

Er werd vanuit Vlaamse kant onmiddellijk actie ondernomen: er werd een werkgroep opgericht en er werd afgesproken met de toenmalige minister van Justitie, de heer Marc Verwilghen van VLD, die de baan opging om het Octopusakkoord integraal doorgang te doen vinden. Hij had dat ook in zijn beleidsnota opgenomen. Intussen was ook in de regeringsverklaring en in de beleidsnota 'Onderwijs en vorming' opgenomen dat er werk zou worden gemaakt van een magistratenschool.

Bij de overgang naar de nieuwe, paarse regering, werd mevrouw Laurette Onkelinx minister van Justitie. Op dat ogenblik kwam er een nieuwe richting. Zij volgde volledig de richting van de Hoge Raad voor Justitie, die eerder heil zag in een federaal instituut. Er werden verschillende vragen gesteld aan de minister en zij beweerde, in tegenstelling tot haar voorganger, dat zij

inderdaad een federaal instituut zou oprichten en dat ze hierover zelfs geen overleg zou plegen met de gemeenschappen.

Ook bij de bespreking in de Senaat, op 21 december 2006, heeft zij nog eens formeel bevestigd dat zij geen overleg heeft gepleegd met de gewesten en dat ze het nut daar niet van inzag, omdat zij vond dat de opleiding voor de magistraten een federale materie was.

Er is in de Senaat gedebatteerd over die bevoegdheid. Ook senator Hugo Vandenberghe is daarbij tussengekomen en heeft uitvoerig gesteld dat het tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort. Ik ga dat pleidooi hier niet volledig overnemen, net zo min als het pleidooi van mijn collega, de heer Jurgen Ceder, die daarin ook uitvoerig is tussengekomen, net als de heer Joris Van Hauthem.

Men zou kunnen zeggen dat het om een bevoegdheidsconflict gaat en dat we het nu niet moeten bespreken aangezien het geen belangenconflict is. Collega's, een dreigend bevoegdheidsconflict is voor ons een belangenconflict. Wij moeten niet wachten tot het daadwerkelijk een wet is geworden. Het komt nu ter bespreking in de Kamer.

Het gaat hier duidelijk om een bevoegdheidsconflict: de federale minister van Justitie doet een recuperatie. Door de oprichting van een federaal instituut neemt zij bevoegdheden tot zich die tot de gemeenschappen behoren.

Er was een politiek akkoord – en dat is het voornaamste van allemaal – waarbij gesteld was dat er op zijn minst overleg zou worden gepleegd met de gemeenschappen. Dit is niet gebeurd en op basis daarvan hebben wij een motie ingediend wegens een belangenconflict, waarbij wij vragen dat er op zijn minst overleg zou worden gepleegd met de gemeenschappen. Ik denk dat u deze motie zult steunen, gelet op de tussenkomsten van collega's in de Senaat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Van Steenberge zegt terecht dat het hier in de eerste plaats om een bevoegdheidsconflict gaat, maar dat een dreigend bevoegdheidsconflict ook een belangenconflict kan inhouden.

Het hangt natuurlijk af van de wijze van uitvoering. In se is er met de wettekst niets mis. Als men bij de uitvoering echter verder gaat en men zich niet beperkt tot de magistraten en het gerechtelijke personeel, maar zich tot de hele juridische wereld wendt, is er wel een probleem. In de wet staat evenwel niet dat men dat gaat doen. Dan zou de Raad van State trouwens ook gezegd hebben dat dit niet kan.

De minister heeft wel zoiets laten verstaan, maar mogelijk is dat verkeerd geïnterpreteerd. Ik blijf bij mijn vraag aan minister Vandembroucke om zeer waakzaam te zijn, zoals ik ook in mijn actuele vraag voor het kerstreces geformuleerd heb. Mocht men dit toch uitvoeren en op het terrein van de permanente opleidingen van de universiteiten komen, doet er zich wel een bevoegdheidsconflict voor.

Voor alle duidelijkheid moet een onderscheid worden gemaakt met de magistratenschool. De opleiding die leidt naar het examen voor magistraat is manifest een gemeenschapsbevoegdheid. Die moeten we dus zelf organiseren. De universiteiten moeten daartoe een initiatief nemen. De vorming van de magistraten en van het gerechtelijk personeel wordt volgens artikel 151 van de Grondwet uitdrukkelijk voorbehouden aan de magistraten en aan de Hoge Raad van Justitie. Zodra er een uitbreiding is naar de rest van de juridische wereld, gaat men zijn boekje te buiten.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, mijn fractie heeft het dossier ook grondig bestudeerd. Voor ons is er geen sprake van een bevoegdheidsconflict. Wij zullen deze motie dan ook wegstemmen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, we horen hier weer twee verschillende theses: die van CD&V en die van de VLD. Als groot staatsman dekt de heer Caluwé alles toe. We moeten wachten op de uitvoeringsbesluiten, zegt hij. Volgens hem moet minister Vandembroucke heel waakzaam zijn, want er zou wel eens sprake kunnen zijn van een bevoegdheidsconflict. Volgens mevrouw Ceysens is er helemaal geen sprake van een bevoegdheidsconflict.

Als er iets aan de hand is, dan moet u vandaag de voorliggende motie goedkeuren. De nakende overschrijding van de federale bevoegdheden kan aanleiding geven tot een belangenconflict. Als drie vierde van het parlement beslist dat het belang geschaad is, dan is het geschaad. Een nakende bevoegdheidsoverschrijding kan een reden zijn om te zeggen dat een belang is geschaad. Men hoeft dus niet te wachten tot na de stemming van de wet om dan naar het Arbitragehof te gaan.

De heer Ludwig Caluwé: Het Arbitragehof zal ons wandelen sturen. Er stelt zich pas een probleem zodra de wet niet conform de bevoegdheden wordt uitgevoerd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Caluwé, u hebt zeer goed gehoord wat mevrouw Ceysens heeft gezegd, namelijk dat er geen bevoegdheidsconflict is. Mevrouw Ceysens, ik wil u herinneren aan het regeerakkoord van 1999. Onder de noemer Onderwijs stond

helemaal op het einde: “Er wordt een magistratenschool opgericht ter uitvoering van het Octopusakkoord.”

We zijn hier alweer een partijtje schaduwboxen aan het spelen. Het is duidelijk dat de afspraken die zijn gemaakt over de opleiding van magistraten in het kader van het Octopusakkoord manifest met de voeten worden getreden door de huidige minister van Justitie, hoewel ook de vorige federale regering dit in haar regeerakkoord had ingeschreven. In plaats van te wachten op eventuele uitvoeringsbesluiten die zouden kunnen wijzen op een bevoegdheidsovertreding, kunnen we beter preventief werken. Daarvoor is de procedure van het belangenconflict ingesteld.

Nu is daar natuurlijk wel enige politieke moed voor nodig. Dan moet men in de Senaat niet afkomen met het argument dat het allemaal op niets trekt en dat de politieke afspraken niet zijn nagekomen. In het Octopusakkoord zat het idee om een magistratenschool op te richten per gemeenschap of om minstens te werken met een samenwerkingsakkoord. De rechtsfilosofie is nu eenmaal niet dezelfde in het noorden als in het zuiden. Toen heeft men dat erkend. Die erkenning is er nu niet meer.

Het wetsontwerp dat nu in de Kamer voorligt, is voor een deel toekomstige federale recuperatie. Mijnheer Caluwé, heb nu een klein beetje politieke moed en zeg dat de belangen van de Vlaamse Gemeenschap door het voorliggende wetsontwerp in de Kamer geschaad zijn! Heb nu eens eindelijk die politieke moed! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, er is geen bevoegdheidsconflict. Mijnheer Van Hauthem, het verwondert me dat u citeert uit het regeerakkoord van 1999. Op dit moment werken we wel met een aangepaste en vernieuwde versie.

De heer Joris Van Hauthem: U geeft dus toe dat u dat stuk van het regeerakkoord van 1999 niet hebt uitgevoerd. Ik geef toe dat dit onderdeel er nu niet in is opgenomen. Blijkbaar is een regeerakkoord een soort catalogus van 3 Suisses, waarbij sommige partijen en fracties mogen zeggen wat wel en niet wordt gesteund. Ik neem daar akte van.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen zo meteen de hoofdelijke stemming over de motie houden.

Stemmingen over de amendementen

De voorzitter: Dames en heren, op deze motie werden twee amendementen ingediend. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-2007, nr. 1042/2)

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van mevrouw Van Steenberge en de heer Van Hauthem.

Stemming nr. 1

Zie hier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord.

Amendement 1 is niet aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de stemming over amendement 2 van mevrouw Van Steenberge en de heer Van Hauthem.

Stemming nr. 2

Zie hier het resultaat

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord.

Amendement 2 is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 3

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem en de dames Marie-Rose Morel en Marijke Dillen tot besluit van het op 10 januari 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de subsidiëring van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande – 1053 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 januari 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.35 uur.*

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Caroline Gennez, de heer Bart Caron, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Jan Peumans tot besluit van het op 10 januari 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de subsidiëring van de vzw KINT door de Vlaamse overheid en de verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse Regering dienaangaande – 1054 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 9 januari 2007 deelt de griffier van de Senaat mee dat de heer Flor Koninckx heeft verzaakt aan zijn mandaat als gemeenschapssenator met ingang van 2 januari 2007. Ik stel voor de agenda van de plenaire vergadering van woensdag 17 januari 2007 aan te vullen met de aanwijzing van een gemeenschapssenator. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Hugo Philtjens, Herman Schueremans: buitenslands;

Monique Moens: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Hubert Brouns, Jan Loones, Bart Somers, Jurgen Verstrepen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Jean-Marie Dedecker

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Jean-Marie Dedecker

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens,

Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandembroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels
